ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

БЕШЕНОВСКА ПРИНОШЕЊА

Идавач:
Манастир Бешеново
За издавача:
Архимандрит Арсеније Матић
Уредници:
Ђорђе Вукмировић
Дарко Дозет
Ликовно решење корица:
Дарко Дозет
Слика на корицама: Сећање на старо Бешеново – Никола Бркановић, 2014.
Прелом и припрема за штампу:
Срђан Вукмировић
Знак манастира:
Светозар Пајић Дијак
Штампа:
МАМИГО ПЛУС Земун.
Тираж:
500 примерака

Са Благословом Његовог преосвештенства

Епископа сремског Василија

СВЕ ШТО ЈЕ НА ЗЕМЉИ СРЕЗАНО, НА НЕБУ ЈЕ СКРОЈЕНО

Да је увелико славни стих врлетног Лазе Костића, ,,земних милина небески крој", уродио великим плодом и пао на плодно тле нашег песништва говори у прилог и чињеница да је на овогодишњи конкурс приспео заиста велики број песама и да је овај крунски стих око себе својим волшебним магнетима успешно позвао песнике да у својим радионицамаураде ову књигу која се налази ево пред нама.

И заиста на Небу је скројено све што је на земљи срезано, и свака мисао Небеска отеловљена је овде доле, на земљи бескрајним и безбројним Богојављењима. Почев од безбројних сунаца небеским тамама обузетих, па све до мрава загубљеног међу влатима траве и труна загубљеног у коси мрава.

У тематском смислу конкурс је испунио своје очекивање, а најбољи песници су се успешно ухватили у коштац са темом и изврцали занимљива поетска и језичко-обликовна творашта. Као пчеле које носе полен за мед, као пчелиња бића која из тог полена црпу восак за свеће, тако су, ево, и Бешеновска звона одјекнула до умова и срца оних који су се на овај конкурс радо одазвали.

У ових три године међу њима има, да тако условно кажемо, старих знанаца, оних који су већ награђивани на нашем конкурсу, а има и новодошлих и добродошлих, нових песничких имена, која су се придружила песничком Бешеновском братству. Они су нам и овог пута показали да се светиње не подижу само грађевинским материјалима, него и нематеријалним циглама вере које су ови неимари духа принели на свете темеље манстира Бешеново. А све што није у молитви на његовим светим темељима и под светим сводовима, ево се налази у овим песмама, налази се и у оним ненаписаним које ће неки нови и други песници написати, налази се у шуму ветрова Фрушке горе, у жубору потока, у песмама птица, у хују векова...

Сви песници који се налазе међу овим корицама могу се комотно осећати награђенима. Јер, нема веће награде од оне коју нам је сам Творац подарио милошћу обнове Бешеновске светиње и даром да тој светињи приносимо песме као духовна надахнућа. Са тим даровима, и нашој молитви, и нашем Боготражитељском путу, и нашем напору да будемо бољи од себе, уз ову књигу, долазимо до зрелих и делотворних плодова духа. Тим плодовима нека се од сада, на здравље и радост, часте њихови читаоци.

Благоје Баковић

Милоје Вељовић

ИКОНА

Икону сам, мајко, купио у Храму
Сањао сам да ми попут хлеба треба
Напречац се мени повратила вера —
Господ ми је снагу послао са неба!

Света Петка спава под јастуком мојим
И спутава ружне и кошмарне мисли
Срце ми се опет од радости цепа —
Освежена душа крепи се и чисти!

Тамјаном миришу отшкринути пути
Свећа некад гори све до зоре ране
Кандило светлуца кô грануло сунце —
Неизмерна љубав кипи на све стране!

Осмеси се нижу к`о ђердани бели
Ведром челу дођу к`о дукати жути
Бриге се сатиру и буди се нада —
Ја сам опет сасвим близу срећних људи!

Благостање тече – назиру се ленте
Судби капу скидам – реликвијом фа́лим
Раширених руку лебдим ка бољитку —
Трагове ћу беса да смрвим и спалим!

Господе једини, хвала ти на свему
Што ме мушки прену и поврати крила
Са њима ћу опет бити свој на своме —
Вратила се срећа где је некад била!

ОПРОСТИ МАЈКО

Опрости Мајко света гордости
којима тулих духовни жар.
Не беху оне из моје злости
нит` беху средством за неки ћар.

Опрости ми гордо испољење.
Само ми је било крхкоме штит.
Не хтех слабости мојој сажаљење
нит` сопства мога жедног појит`.

Опрости Мајко кад вољење скривах.
Баш тада желех да воле ме сви.
Бесповратно ја љубав добијах
и ројише ми се безбрижја сни.

Опрости што више не слушах умне.
Тешка ми била је памет туђа.
Умислих моје мисли свепаметне
немудра беху сјетовања туђа.

Опрости ми света Родитељко
што горд ја лек твој не разумех
кад болест ми отвори духа око
што сам учинити не умех.

Милан Чорак

РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО

Тиха зимска Божићна ноћ
у којој анђели поје за нас,
рођење Спаситеља јављају сад
који нам доноси наду и спас.

На Бадње вече уочи рођења
све нас окупља вера у Христа,
а душа наша молитвом носи
надања наша к`о сунце чиста.

Христос се роди нама на славу
да свима пружи живот вечни,
да силе добра победе зло
да сви на свету живе срећни.

У ноћи тихој Витлејемској
јаслице му беху први дом,
примише Христа у окриље своје,
а звезда паде у часу том.

Указа звезда светлом с неба
место где се Спаситељ роди,
сјајем својим на поклоњење
мудраце старе Христу води.

Првороћеном Божјем сину
дарове богате у јасле полажу
да радост своју и захвалност
за милост Божју сада покажу.

Јасмина Обрадовић

ОПРОСТ

Кажем људима:
- Опростила сам.
… А нисам.
Кажем Срцу:
- Опростила сам.
… А нисам.
Кажем Господу:
- Опростила сам.
… А нисам.
Када дође Опрост,
… дође као радост.
И у Разум и у Срце.
И не морам ником
да кажем,
… ништа.

Снежана Марко Мусинов

ЈЕКУ КОРАКА С ЈУТРА И МРАКА ОБЛАК СВОЈАТА

Замена разума скро**З**
Елементарне непогоде коло вод**Е**
Молитве не услиши гро**М**
Направи штету, лом вазда**Н**
Исхитрени беспрекидни путоказ**И**
Ходач гази, не обазире се, не пази...О**Х**

Михољског лета до**М**
Искру различитост**И**
Лакоћом коју носи ва**Л**
Инстинктивно грл**И**
Ноћ и да**Н**
А мора нем**А.**

Небом плови о**Н**
Еликсир горуће свеће сре**Ћ**
Богатства љубави ро**Б**
Европом се кре**Ћ**
Сваљујући у на**С**
Крик за мра**К**
Изнуђен**И.**

КораК:
РедаР
ОколО
Јеке о њо**Ј.**

Татјана Ајхолцер

ЦВАТУ ПОЉА БЕШЕНОВА

Бешеновска златна поља цвату
Свака птица лети своме јату
И прелећу манастирске дворе
Некад било то Панонско море

А гле чуда Божијега беше
Фрушком гором звоно одјекује
Глас светаца са неба се чује
Бешеново хвала Богу ту је

У олтару тамјан сад мирише
Са молитвом свака душа дише
Благодат је у срцима свима
Хвала Богу земља што те има

И дижеш се Богу у висине
Бешеново лепо ти је име
Купола те златним крстом краси
Ти човече прекрсти се где год да си

Помоли се за живот спасење
Радост срећу своје поколење
Божја рука путем нек` те води
Ка извору православној води

И док Чикош сад тихо жубори
Свака фреска за себе говори
У очима вољеног нам Хиста
Манастир нам са неба заблиста.

Момчило Јањичић Момос

НЕБЕСКА ПЕСМА

Ноћас сам чуо небеску песму.
Извијала се негде из нигдине,
силазила у низине с планине
и пењала се ка небесима, сва опточена чудесима...
Опила ме песма која кида груди, песма која чупа срце,
песма од које се грца, умире, полуди...
Да ли је испреплетена од љубави?
Или је туга њена грађа?
Од такве песме крв проструји,
од њеног мола се поново рађа...
Да ли је то песма живота
у коју се ехо не враћа,
или прах прошлости развејан ветром
за којим трагова више нема?
Био сам и очаран и опчињен лепотом коју сам кушао.
Разумео сам речи утехе које сам у ноћи слушао.
И видех светлост што сатире сенке
и пожелех блажен мир који ће да развеже
мучни чвор овог хировитог времена
и снагу набујајућим страстима сажеже.
И уместо да недостојан нестанем,
пожелех да ме некуд понесе,
пожелех да се у њу утопим,
пожелех да песма постанем,
у шапат њен да се преточим,
златним ореолом трагове опточим.

Никица Банић

БОГУ ХВАЛА

Древни запис кроз векове оста:
Са неба си давно дошао,
донео Те у рукама краљ Драгутин
једини си манастир што настани Фрушку гору,
дарован од светих Немањића.

Архангели Михаило и Гаврило чували Те
вековима: један оком, други скоком;
над Тобом бдили, са неба те пазили.
Док је поред Тебе Чикош кроз време тако текао,
у миру су почивале мошти Кирика и Јулите.

Једнога дана небо се над Фрушком гором
усковитла и скроз смрачи, дошао је луцифер
да све харчи и разгради Те до темеља.
Годинама над Тобом је ретко биље расло:
смичак и јелењак, широка папрат и гороцвет,
татарско зеље и само ковиље.

Дозлогрди Богу да све то с Неба гледа,
промисао његова сваку циглу Теби врати,
издиже Те небесима изнад саме Фрушке горе
да се Твој крст поново злати.
Опет звоне звона Твоја, чује се на даљину:
Богу хвала, Самом Богу хвала!
Одјекује у срцима, одјекује Фрушка гора.

Срећко Алексић

ПРЕД КУПОЛОМ НЕБА

Овај грам чисте љубави
Положих на олтар срећних
Док беле радилице руку
Носе кошницу небески крој.

Са свих страна ветар дува
Ишчупано багрење носи
То се земља са Творцем поноси
Светлошћу олтара јединог Сина.

Осликану куполу на зиду гледам
Хиљаду чудесних светлих сила
Цветовима неба украсују ризницу
Земних милина небески крој.

Воду сам у освештано вино претворио
Пољубио драгу пред олтаром вечности
Док беле радилице градитељских руку
Ситан вез градинарски у храму дарују.

Овај грам чисте небеске љубави
У саће пчела радилица приносим
Све сам грехове овог света опростио
Сломљеној души у свој трен и неспокој
Пред куполом неба, земних милина небески крој!

Драгица Охаши

НЕБЕСКА КРИЛА

Поведи ме Бели анђеле
преко Ловћен планине
Да летим изнад поља и гора
До плавог Јадранског мора
Нека ме носе твоја небеска крила
Тамо где је земља мила
Од светлости где све разлиста
Цетиње се злати као срма на чоји што блиста
Свуд је дуге сјај
Тамо где је рај
Ливаде и цвеће
Ту се Његош шеће
Нигде нема таквог јунака
Што расветли песмом страх од мрака
Учио свој народ да не буде роб
Нама живот да је дао Бог
Не мери се љубав хартијом папира
Срце само Отаџбину бира
Заједно уз песму смо увек били јачи
Неће душман моћи да нас тлачи
Остадоше песме пуне наде
За нараштаје младе
Снагу и полет дају
Земљу нам чувају.

Божидар Пешев

НЕБЕСКИ ВРТ

У сагласју љубави, светлости и твари,
која својом снагом за тло Земље веже,
изникла је башта божанске промисли,
по којој духовност шири златне вреже.

Благодати Неба, звезде, облак, киша,
и мирисно цвеће духовне лепоте,
по којој никоше планине и поља,
постадоше извор живота, доброте.

У тој башти мира спокојства и среће,
где се цвркут чује и зујање пчела,
где потоци, реке раздрагано теку,
Господ створи људе, градове и села.

Кад обасја Сунце равнице и шуме,
Он удахну биљу цветање и зрење,
а водама рече да облаке творе,
и да кишом квасе земљу, брда, стење.

Заблистале звезде на кристалном своду,
треперући нежно на рубу бескраја,
привукле и Месец, луталицу стару,
допловио и он препун хладног сјаја.

И вечност би текла обасјана срећом,
ал' се јави жудња, радозналост пуста,
жеља да се проба забрањено воће,
и од тада човек по беспућу лута.

Врт даље постоји пун склада, лепоте,
ал' га крију магле материје, страха,
лавиринти туге где лутају хтења,
и препуно срце пожуде и мрака.

Милина свих земних плодова је душа,
саздана од воље и по кроју неба,
она светлост иште и топлоту срца,
исконску доброту и корицу хлеба.

У сагласју љубави, светлости и твари,
која својом снагом за тло Земље веже,
постоји и пут кога треба наћи,
да се споје поново све духовне вреже.

Слободан М. Чуровић Апис

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Мене чува Господ мој
Чува мене он од злог
Да дивоте чујем пој
Мене чува Господ Бог.

Савршени домострој
Све Христове дјеце рој
Мене чува Господ мој
Да осјетим ја спокој.

Кад припрети неспокој
Мене чува Господ мој
И да носим ја Крст свој
Свих милина небни крој.

Православља дивни крој
И на стази да сам тој
Чува мене Господ мој
Мене чува Господ мој.

Свих врлина златоброј
Свих свјетова смисла спој
Бескрајници пођи тој
милина земних небеса крој.

За проглед и вјечнине смир
Свељубавља Божији шир
Ти се помоли, ти се не бој
Чућеш милина небески крој.

Нада Мишчевић

ЛУКО МИРА...

Где су непокрети...
Где травку чујеш како расте...
Где је срце широка пољана
у којој се босим ногама трчи
међ' дивљим цвећем и где су сунцокрети...
Место смејања,
оазо раздрагана,
где ваздух се игра и на облацима лети...
Лети...
Сунце које вечно обасјава
и сипа, сипа -
Дародавче непресушни...
Игро лептира, срећна, нетакнута.
Лице озарено...
Свежино јутра...
Дану велелепни...
Јагањцу – ноћи.

Весна Радовић

МОЛИТВА

Слушам како ноћу, ветар тихо свира,
у јесење дане, грлећ' фруле танке,
када момци крену девојке да просе,
кад се село дене у нове опанке!

И молим се тада, ко сви наши преци,
за зобнице пуне, за амбаре златне,
молитвом за прво ћирилично слово,
молим се за српске успомене ратне!

Молим се за кишу, кад јој време није,
нек' ороси земљу испуцалу, тврду,
нек' напоји жедне још пре Видовдана,
нек' залије траве што расту на брду!

И шапућем тада, донеси ми воде,
за Дојчина болног, тамо у Солуну,
младог барјактара Орловића Павла,
рањене јунаке, пале на Косову!

Па те молим ветре, разоткриј ми путе,
и од сивог неба сакриј крајпуташе,
хеј, немирни ветре, спаси ме од слутње,
и растерај на час, све заблуде наше!

Слушам како ноћу, ветар тихо свира,
у јесење дане, грлећ' фруле танке,
док везиље везу, везак од немира,
крај каљаве пећи, сневајући санке!

Снежана Шолкотовић

ПОГЛЕДАЈ БОЖЕ...

Погледај Боже шта нам то раде
у шта се претворио твој дом,
отрови нас гуше, околину би да загаде,
човек више није сигуран у дому свом.

Погледај на шта личе реке...,
пијаће воде је све мање,
уништише због новаца руке неке
оно што беше мир, љубав и благостање.

Погледај како се свакакве болести шире
злоба љубав покушава да надјача
комшије се свађају, због ситница би друге да окриве
све је више егоизма и плача.

Погледај Боже дом свој
шта смо били, шта од нас чине,
страх је тај који обузима и неспокој
сваки рат и сукоб опомиње, плаши и брине...

Где је та љубав коју немилице газе
поштовање које је према родитељима била одвајкад,
погледај Боже где воде наше стазе
шта смо били, а шта смо постали сад.

К`о авети чами већина села
нема ко да слави кућног свеца
пред иконом је угашена свећа, огњишта су опустела,
над празном колевком ветар јеца...

Ненад Остојић

АКО БИХ МОГАО БИРАТИ

Јединосушнаја Тројице,
и кад сване тај последњи час,
и извагаш и кукољ и клас,
у мом тасу трзај херувимског спас,
ако бих могао бирати,
ја не бих у рај,
ако себе спасем, а своје не сачувам.

Опрости ми јединосушнаја Тројице,
жега огња финији је хлад,
шкргут зуба мио је и благ,
ако знати морање је,
да за род мога порода,
рајскијех нема довода.
Ако бих могао бирати,
ја не бих у рај,
ако себе спасем, а своје не сачувам.

Уздигни ми јединосушнаја Тројице,
од оца мога поочима до мајке ми моје помајке,
од чукун-ђедовине, до чукун-унучине,
од адамовине до часа судњега,
спаси и опрости нам у име васкрслог ти ока будњега.
Ако бих могао бирати,
ја не бих у рај,
ако себе спасем, а своје не сачувам.

Јелена Станковић

КОСОВО

Над мојом се земљом црни облак свио,
црнило уткано у очима мојим,
само један шапат у ноћ се пролио,
јадиковку сричем, дух Косова дојим.

Ја знам шта је патња, немоћ црне тмуше,
мука кад се тешка о врату зањише,
знам и шта је вапај из рањене душе,
моју земљу опет туђини згазише.

Плач ме деце боли, кукавне, сироте,
над огњиштем јецај свакога човека,
ја молим, ја пиштим за бус` груде родне,
за љубав, за људе, за слогу довека.

О, пусти ме, роде, ветар да ослушнем,
да ослушнем боно јецање кроз грање,
ветар с мог Косова, срца моје душе,
да ми мир дојави, а не ратовање.

Овим словом молим Бога да погледа,
на Косово наше, на крв, на страхоте,
да још мало снаге улије у недра
мог народа српског, ej, црни животе!

Љутомир Рундић

ЗВОНА ГРАЧАНИЦЕ

Ево пола века већ се молим Богу,
корење је моје постојане клице,
не бојим се смрти само ако могу,
још једном да чујем звона Грачанице.

Грлим празне руке, болом скамењене,
у немоћи туђе путоказе пратим,
Метохију сањам и светиње њене,
Господу се молим, да се њима вратим.

Будим се и сневам, очи краду време,
дишем ову земљу, волим је и просим;
грех предака живим, отежало бреме,
на плећима беду кроз векове носим.

Ал` све док се душман осећа на своме,
не дам да ми цело постојање свене;
није душа камен да је сатру, сломе,
кад не боли никог, нека боли мене.

Зато дижем руке, ка небу, ка Богу;
озари ме надом пресвета Девице,
не бојим се смрти, само ако могу,
још једном да чујем звона Грачанице.

Марија Јовановић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Шамар од живота добих са леве стране,
Шамар од живота добих са десне стране.
Црвени су ми образи од шамара и стида,
Суза за сузом низ лице се котрља.

Без Тебе Боже, тужан је мој живот,
Без Тебе Боже, само зуба шкргут.

Прекрстих се једном, престаше јади моји,
Прекрстих се други пут, зрачак сунца ме обасја који,
Прекрстих се трећи пут, срце моје песмом се ори,
Хвалите Господа, који нас до Оца води.

Са Тобом Боже, мој живот има циљ,
Са Тобом Боже, и кад паднем, дигнем се у вис.

Наситих се на гозби у спомен Господу,
Оденух се као бели љиљан у пољу,
С анђелима певах у хору:
Господи помилуј, Господи помилуј.

Милка Стефановић Мими

ХРАМУ БЕШЕНОВО

Страдалном храму вековне светиње
преображењски засјаше извори.
Духовна снага Јеванђелског чина
кроз мисли и дело опет печат твори.

Окрепљен надом у Дан Васкрсења
у Саборној мисли да окупи људе.
Будућем свету Вера да је мера,
Нек` Свечасни храм Бешеново буде.

Окриљен костима Светог Драгутина,
Нек` путир с` вином пут спасења слави.
Светосавље нас води до нас самих.
Близак род нам бива простор плави.

Зловремена голгота секла нам лозу.
До имена нашег гасила светила.
Сад Вечност истину зраком откопава,
штовану - златну, где је боравила.

Живопис нека страдално опрости.
Блаженство, Божјим ликом нек` се кроти.
Затрпане тајне жртви опомињаће
крвавим трагом, обрисани животи.

Свети Михаило нек` покајне прими,
лози Симеона призове у слози
и на уском путу сваког осоколи.
У сусрет жељи, Боже нам помози.

Илинка Марковић

РАЗГОВОР С БОГОМ

Ниси ми живот дао, нити ме послао, Боже,
да хулим, мрзим и патњу сејем и да из мене зло ниче.

Ниси ми никада рекао, Боже: "Зло не чини!"
Но пут си мој трасирао, а ја знаке пратила ка светлости,
доброти и суштини.

Ниси ми никада рекао, Боже, да не газим биљке јер ме хране.
Али, стазе су моје пут који следим по вољи Твојој!

И никада довољно захвална за скројени рај на земљи,
и ако волим и радошћу се, као мали мрав, храним.

Ниси ми никада рекао Боже, да су у лавиринту живота
срећа, радост, туга и бол.

Ал`, увек ме за руку држиш док кроз патњу пролазим,
и до оздрављења водиш.

Ниси ми никада рекао, Боже, ал` знаш да ме у часу великог бола
погледаш, снажно ухватиш и под своје скуте од посрнућа спасиш.

Ниси ми никада рекао, Боже, када згреших да се кајем,
већ си увек уз мене и у покајању, а људско сам бићe и грешник...

Душан Живковић

ГЛАС

Поглед ми опет, олтаром ходи
икону по икону у себе упија
срце ме ка небу, узвишено води
тихим гласом, молитва опија.

Живот земаљски опречан небу
ломи се негде, телом се кује
у души осећаји тело гребу
глас нек ми се до неба чује.

Земних милина небески крој
молитвом тражим души спас
да сачувам живот свој
од Господа чекам спасења глас.

Покајањем сузе изазване
порука стиже да живети треба
глас одзвања, не зна да стане
стиже у душу право са неба.

Сигурним кораком у сутра крочим
Господ ту је, у мени поје
када ка небу подигнем очи
земне милине небеса кроје.

Рада Пауновић

СЛЕДИМО БОЖИЈИ ПУТ

Рука Божија човека води
и смер показује
а на човеку је да одлучује
да ли ће путоказима Божијим
ако је потребно и трњем ићи
или са пута Божијег скренути
заблудама вођен
а зна се где ће тим путем стићи.

Господу хвала што знаке своје
оставља за оне који га следе.
Што пут показује и што нас учи
да кроз живот не лутамо
већ да се Богу и себи враћамо
и пут Божији следимо

Онај ко изневери Господа
најпре је изневерио самога себе
јер по Божијем смо лику саздани
и пролазници смо на земљи планети
па треба да слуге Божије будемо
за царство Небеско позвани.

Иван Сокач

МОЈЕ МИЛО

Нећу знати да ме нема
када ме једном не буде било.
Ал` ћу и тада док спаваш
спустити главу на твоје крило
и шапнути оно што већ знаш:
„све си ми на свету, моје мило“.

Нећу знати да ме није
када се сунце за застор скрије.
Кад дан у вечност понесе снове,
радост, срећу, по који облак.
Знаш ти добро за нас је све било,
у срцу то чуваш, моје мило.

Нећу срести ту твоју сузу
ал` знаћу кад ветар глас ми донесе.
Кад публика оде, кад будеш сама
да спустим дах на усне твоје.
Није то вечност већ само живот.
Не тугуј зато, мило моје.

Зорица Тијанић

МОЛИТВОМ ОВЕНЧАНА
(Земних милина небески крој)

Занових тугу као бреме живота
На олтару се одрекох милине скута и земног пута
Са себе скинух хаље и предадох све тајне Господу
Кроз молитве моје време бројаницу ниже
Песак кроз прсте цури полако – Теби сам ближе
Девовах дуго и предуго
Небеским капутом овенчана
У самоћи сад тишини служим
Са њом у одаје лежем
Са молитвом се будум
Небески пут за једину истину признајем
Завета се држим
Понекад сумње походе двери душе
Па упитам срце - да ли би нежност људска дража била
Али милост твоја обавија као свила
И причешће свето окрепа ми мила
Пред вратима заблуда Суђаје беху
Оставише мастилом траг исписан
Да Богу служим кад човека за господара не признам
Спремна да љубав Теби посветим и да те никад не издам
За венчање своје у најлепшу хаљину одевам наду
Са осмехом храбро настављам
да у Вери сачувам Свету тајну

Драгиша Ераковић

ЗВЕЗДЕ

Звезде у планини
Тихују
Монаси мир
Поштују
Звона звоне
Речима
Све одјекује
Искрена молитва
Из срца
Далеко се чује
Свети манастири
На Фрушкој гори
Душу чувају

Милка Стефановић Мими

ХРАМУ БЕШЕНОВО

Страдалном храму вековне светиње
преображењски засјаше извори.
Духовна снага Јеванђелског чина
кроз мисли и дело опет печат твори.

Окрепљен надом у Дан Васкрсења
у Саборној мисли да окупи људе.
Будућем свету Вера да је мера,
Нек` Свечасни храм Бешеново буде.

Окриљен костима Светог Драгутина,
Нек` путир с` вином пут спасења слави.
Светосавље нас води до нас самих.
Близак род нам бива простор плави.

Зловремена голгота секла нам лозу.
До имена нашег гасила светила.
Сад Вечност истину зраком откопава,
штовану - златну, где је боравила.

Живопис нека страдално опрости.
Блаженство, Божјим ликом нек` се кроти.
Затрпане тајне жртви опомињаће
крвавим трагом, обрисани животи.

Свети Михаило нек` покајне прими,
лози Симеона призове у слози
и на уском путу сваког осоколи.
У сусрет жељи, Боже нам помози.

Нада Дангић

У СУСРЕТ ВЕЧНОМ

Бескрајно море жутозлатне боје
Привлачи све мисли и осећаје моје,
Обујмљује их свом ширином и дубином
Опија чудесном, неизрецивом тишином

Успокојавајућом, с небесне висине.
Док у пустињи Реч безгласно збори
Највећа благодат су дати одговори.
Одбаците пометњу слабости духовне,

Молитвом доприте до Више свести
Поштедите себе самомучења залудног
Заповести поштујте, стражите у будућности!

Уз покајање, понирући унутар сопства,
Ослободите се недуга у власти ропства,
Уз свест и савест стиче се примитак свести.

Смиља Арсић

СВЕТОМ МУЧЕНИКУ ВУКАШИНУ

Све што рече Бог - слагаше ти у срце твоје
И заповести Његове и проклетство Адамово
И љубљаше ближњега као себе самог
И Господа Бога свим срцем твојим
Свом душом твојом и свим умом твојим
У зноју лица свога хлеб
И у миру са собом и ближњима свима
Течаху дани љубави и труда
Бог даваше и Бог узимаше а ти чуваше мир твој
Но дођоше дани зли
И човекомрзац нахушка зле слуге своје
Наста рат и погибељ
И тебе са хиљадама на правди Бога потераше
Одсецаху ти део по део тела што храм Божји бејаше
А не погледа злим очима ти крвника свога
- Само ти дете ради свој посао -
Изговори између молитве неме
И не помути мир твој јер душа ти на Небу почиваше
Испуњена псалмопојца реч
Ја сам миран али кад станем говорити у њих је рат
Јер злотвор од мира твога сиђе с ума
Земља земљи у комадима
А душа ти небесна порфира
На плашту за вечност изатканом!

Јован Н. Бундало

ЈУТРО ПРЕД МАНАСТИРОМ БЕШЕНОВО

Опијен лепотом пловим ка врхунцу,
Створитеља молим да ми душу спаси,
раздраган к`о дете шаљем поздрав сунцу
што зрацима златним крст на теби краси.

Крој нових милина пропланком жубори
док се жална прошлост и садашњост љубе.
Манастир се сетно исповеда зори,
не помиње ране и поступке грубе.

Душа пуна среће плови ка врхунцу,
обнављањем твојим сласт живота красим
раздраган к`о дете радујем се сунцу,
опијен милином стару тугу гасим.

Пијте очи жедне руј и складне боје,
удишите груди мирис рајских страна,
осећам блаженство к`о причешће што је.
Душа ми је јутрос миропомазана.

Опијен лепотом пловим ка врхунцу,
док пред пламом свеће, слушам песму драгу
раздраган к`о дете захвалан сам сунцу
што милине земне дају души снагу.

Бешеново свето, бисер си у низу
на твој нови олтар слеће древни пој
Немањића круна опет нам је близу,
све милине земне и небески крој.

Благица Антић

БАДЊЕ ВЕЧЕ

Бадње вече на врата је закуцало
Све нас је спокојство обузело
Рука пријатељства пружа се свима
Дарује се љубав ближњима.

Уз свеће се свечана вечера поставља,
За све присутне благослов се моли,
Да би сви здрави и срећни били,
Да свако ближњег искрено воли.

У стицању мудрости и животу без греха
Очекујемо срећу која је некако далеко
Храброст коју често губимо из страха

Здравље које нас напушта неретко.
Добре намере би требало поштовати,
Вера у Бога бољу будућност ће нам дати.

ЗЕМНЕ МИЛИНЕ

Славуја пој
и пчела рој
земних милина небески крој
а живот мој и живот твој
духовне љубави спој
У оку твом и оку мом
Христов је дом
и драги гост
а моја кост и твоја кост
земних врлина небески мост
Васкрсни код
убрзан ход
и сунчев брод
земних милина небески род
а видик мој и видик твој
узвишен спокој
земних ћилима небески крој
и олтар твој и олтар мој
земних милина небески крој!

Драгиња Миловић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Сва благодат на земљи
Дата је од Бога.
Он је Творац живота
И мога и твога.
Као Јулита што беше радосна
Кад погубише јој сина,
Благодарећи, јер му је душа
Отишла до небеских висина,
Тако човек мора да прихвати
Тежину живљења
И с лакоћом понесе свој крст
Без размишљања.
Христова вера је спас,
Веруј и подај се њој,
Јер земних милина
Небески је крој.

Мирјана Бошковић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Као фреска на испуклом манастирском зиду
што пркоси времену, забораву и уништењу
стој чврсто и поносно веран своме уверењу.
Отвори широм очи , засија сунце када гледаш у доброту.
Осветли биће и пружи ти радост и лепоту.
Поглед упрт у небеске висине, у те чистине,
разбиструје ти ум и све постаје срца шум...
Загрли скромност коју носиш у себи
и ходај уздигнуте главе са савешћу која блиста.
Твој живот нека буде планинска река бистра, јака и чиста
што вијуга кроз пределе хладне и сурове
и даје снагу, храни и храбри подупирући снове...
Нека ме умије милост универзума
саткана од прашине смирања и мудрости,
и божанској милости...
На овом комаду земље кројим одело,
сваки шав шијем пажљиво, а смело.
У њему ћу у неким горе светлосним пољанама ходати
и за своје одлуке и поступке одговарати.
Зато бојим своју душу бојама вере и љубави,
нека ми стеге живота олабави
и таласима спокојства и мира преплави.

Балша Рајчевић

ПО НЕБЕСКОМ УЗОРУ

Манастир благдата,
и спокоја небеског сата
тако старо а ипак ново,
рођено за брата поново,
то је божје Бешеново.

Као птица Феникс
из сопственог пепела
узлетело к небу
а земних милина пуно,
то је чудесно Бешеново.

Вазда наше и ваше
и Јулитино и Кириково
и Архангелово и Исусово
молитве смерне прво слово,
то је право Бешеново.

Мада телом можда мало
сведухом увек је велико
па зато вољом великог Оца
и заштитника правде Христа
из светлости обновљено,
зато то је вечно Бешеново.

Блаженка Живковић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Човек се роди, поштен и чедан,
а живпт овај само је један,
многе су буре ломиле нас
утеху тражимо, тражимо спас.

У људском роду влада и зло како се борити,
а остати свој?
Како пронаћи мир у души
како постати, а да те не гуши?

У несрећи свакој, тражимо решење
од Бога милог чекамо спасење,
вери свакој нада постоји
јер Бож'ја милост ту стоји.

Земних милина небески крој
пази се човече, успори, стој!
Дела и мисли нека су чиста
јер правда Бож'ја за све је иста.

Горјана Ана Дабић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Куд светлост ходи, да л' душу тражи
или је само љубави спој
слављем живота који се снажи
земних милина небески крој.

Зарад ког мишља и уздарја кличе
у којем је греху саливен зној
ил' то само на живот личе
земних милина небески крој.

Откаже разум ал' душа знаде
није ни ствар а камоли број
исповед треба, причешћа граде
земних милина небески крој.

Ка челу тројство са три прста
грехова многих, читав их рој
белег је душе светлости крста
земних милина небески крој.

Кад крст засветли, звоно се чује
светогласје, у души пој
молитвом штити од сваке олује
земних милина небески крој.

Олга Манчић Лодика

ЈАУК ВРЕМЕНА

Тај камен на грудима
Што врти зло семе
У зла времена
Ни Тантал не виде
Ту муку
Нит Сизиф не погура тежи
А тешко толико
Да и небо пуца од те тежине
Да се сва вода просу
Да ни кап не оста горе...
Подај ми брате тај Крст
Што човека
Саби до земље
Да би небо достигао
Да га привежем себи за грло
Гласом ратника
Да јаукнем
Као Георгије пред Клецијаном
Псалме да певам
И кажем
Доста Господе
Превише смо мали
За Голготу
Што нам се спрема.

Душан Ружић

ПОКАЈНИК

Тражим те без даха, истино свих истина
блаженство твоје да и мени гране
изговарам ти име, молим ти се,
Ти си моја радост, мир да ми сване.

Кајем се, за улудо потрошено време
што касно схватих да грешност понесе
крив сам, и ако то није до мене,
зрно сам песка што га ветар донесе.

Земна прашина са небеских висина
спусти се на земаљски свод и нисам свој
фалило је тако мало за рајска свитања,
јер рођењем уткан ми је крст твој.

Кад ми пупчану врпцу одсекоше
јаукнух као да ми је у грлу кост
и сузе моје горке потекоше
низ млечне груди мајке - ја син и гост.

Дављеник сам у помахниталом виру живота,
спас тражим - носи ме подивљала река,
молим ти се од архипочетка и на послетку
прими ме покајаног, па и на крају века.

Десанка Ристић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Тишином душе
разапињем једра доброти
Размичем завесе
да се усели небески сјај

Шта ћу и куда
од слободе одлутала
Сама себе
у тамницу затварам

Љубим стазе светле
Гетсимански градим врт

Монахиња из мора
у платненој хаљини белој
Грли ме сувим сном
Шапуће ме тишини и нигдини

Из земних милина
Узрастам
у небески крој
Држећи се обале и
белог платна
на рубу коначишта
Да Ти за удисаје захвалим

Да Тебе удахнем
Себе издахнувши

Ђурђија Перуничић

МУЗИЧАР

Музичар свира виолончело,
тражи праву ноту,
ноту живота,
ноту сна.

Жице трепере,
попут сјаја звезде,
попут њене светлости,
која бежи.

Музика је све јаснија,
то је део душе,
одјекује,
својом чари.

Жаклина Ј. Манчић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Кад безусловна љубав испуни ти срце,
Кад из њега избациш завист и неспокој,
обасјаће ти душу благодати сунце,
знаћеш да добио си са собом бој.
Дотаћи ћеш тада божанске врхунце,
земних милина небески крој.
Кад спознаш у безумљу почињене грехе,
застани, па их тачно преброј.
Тад корацима додај молитвене уздахе,
покајањем обнови живот свој.
Потом у себи пронађи дечије осмехе,
земних милина небески крој.
Кад туђе бреме понесеш к'о своје,
без роптања, ћутке, подигнеш палог,
без осуде захвалиш за све што Бог даје,
злог не покудиш, окрепиш малаксалог
знаћеш - то је доброта која не посустаје,
земних милина небески крој.
Кад, уместо беса, благост те обузме,
кад истински заволиш ближњега свог
и радошћу бљесну очи твоје сузне,
јер спознао си да увек уз тебе је Бог,
спознаћеш и тада, драги брате мој,
земних милина небески крој.

Љиљана Ћуић

ЈЕРУСАЛИМ

О, најсветији Јерусалиме,
У свим временима славно име.
Дукатима земљу засипала,
Да потрага не би посустала.

Тебе помињу Завета оба,
Због Ковчега и Христовог Гроба.
Три крста у земљи нађоше,
Ко је прави још'те не знадоше.

У теби су светиње највеће,
Твоја слава потамнети неће.
Сам Бог тада све људе задиви,
Часним Крстом мртвога оживи.

О Васкрсу сваком, Огањ Свети
Верне људе са Неба посети.
Ми чекамо да све ово прође,
Да спасење са Неба нам дође.

И Пилат је своје руке прао,
Да је невин Исус, он је знао.
Са Неба, Новог Јерусалима,
Стиже правда искреним људима.

Али стаде свег народа вика,
Место Христа, траже разбојника.
Ми стављамо на нас са три прста,
Знак Светога, Часнога нам Крста.

На Голготи Христова распећа,
Верни народ свих се мука сећа.
Молимо се Богу и Светима,
За спасење и грешним људима.

Место где су Часни Крст пронашли,
За то дело били су издашни.
Јерусалим виде муке Христа,
Да би Нови мого да заблиста.

Цар Константин и његова мати,
За Крст Часни све су хтели дати.
Не питаше колико то стаје,
Колко кошта и више се даје.
Царица, мајка, Јелена Света,
За добро, за спас целога света,

Земне муке приведимо крају,
Да живимо у вечноме Рају,
Дођи, Небески Јерусалиме!
Слабу, грешну у себе прими ме!

Бошко Ломовић

НАСУШНА ТАЈНА

Облак и птица су тајне бескраја
Нада мном што се тајно плави
И лахор над ћилимом завичаја
Када се из тајне смираја јави.

Уистину сам сâм себи тајан:
Ко сам, шта бијах у почетку?
Нека остане заувијек трајан
Мук Свете Љепоте у заметку.

Зашто бих цвијету давао име,
Одгонетао немуште приче?
Пресвета Тајно, обаспи ме
Ријечима у које не проничем!

Одакле дођох и куда хрлим –
Пут ми у тајну звијезде уклесан.
Тајна над живим и умрлим
Храни ме надом да још – јесам.

Тајна је флуид, свуда и ваздан,
Од срца Земље до срца мога.
Тајна којом ме Творац сазда
Од зла ме чува свакојакога.

Љубица Вуков Михајило

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

/"Дође ми у сну. Не кад је зовем/
Шапће ми нежно речи љубави нове
/силних ми жеља наврели рој,/
Птице са њом певаху пој
/она ми дође кад њојзи гове,/
Борим се надошле јаве а она зове
/тајне су силе слушкиње њој./
Анђели плешу у венчаници тој
/Навек су са њом појаве нове,/
Сунце засја наново,разби снове
/ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ./
Радости земаљске ка небу се вину, њој
/Тако ми до ње простире путе,/
Тепих жељом изаткао куте
/Santa Maria della Salute"/
Уз звона Госпе од Спаса, опрости, пољубићу ти скуте.

Маринко Савић

ИСТОТОМ БЛИСТА НЕБЕСКИ КРОЈ

Бескрај блаженства мирнођом плени,
Творац небески духовност кроји.
Донесе благодет, веру и чедност
све душе у једну, честиту споји.

Изрони срећа, испуни срца!
Са Часног крста, Божјега слова,
заблиста светлост, милост, милина
на стази небеској пут Бешенова.

Достојна Земља честите рађа,
глас Свевишњега бодри их, зове.
Праштају свесно злодела туђа,
сложно светиње своје обнове.

Застани усхићен и прекрсти се,
ослушни безгрешних анђела пој.
Удахни мирис правде, истине,
покај се, помоли, на свом си свој.

Помилуј, Боже, све грешне душе,
Земном милином обавиј сој.
Улиј лепоту, снагу у Тројство,
чистотом блиста небески крој!

Оливер Миладиновић Шаренградски

БЕШЕНОВСКИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

На падинама Фрушке Горе,
А близу Митровице ту у Срему,
Где некад беше ниче поново
Као цвет неки из вртова раја,
Манастир Бешеново.

Ево ја нисам из тога краја
И заиста тамо не идем често,
Да осетим "земних милина небески крој“,
А срцем волим то свето место,
Где ђаво опет губи свој бој.

На месту старих,зидови нови,
Али на њима све исти свеци,
Звук звона познат,а крст је један,
Тиме се поносе сви наши преци.

Бешенову шаљем поздраве из срца,
На крилима дивне, рајске птице,
Нека њему у част по некад зазвоне
Звона са звоника моје Лазарице.

Момчило Момо Тубић

СРПСКИМ МУЧЕНИЦИМА

На звезданом небу краљевство постоји
За вас мученике што падосте часно
На покрову плавом изнад наших глава
Где ће душа ваша наћи место вечно.

На звезданом небу вечити мир траје
У бескрају дугом само светлост блиста
А несретне душе на њиховом путу
Дочекују руке Спаситеља Христа.

На звезданом небу ни неправде нема
Остаде на Земљи као људска мана
Овде у вечности сва су бића иста
Иако на многим није иста рана.

На звезданом небу путева је много
По коим комете несметано плове
А Анђела војска мученике чека
И одводи смерно у краљевство своје.

На звезданом небу нема зла нит боли
Ту вас Свеци зову у окриља своја
Лече тешке ране и тегобу људску
То је ваше место, вечитог спокоја.

Ани Иванова

АНЂЕЛИ ЉУБАВ ШТИТЕ

Док анђео бдије изнад осећања,
под његовим крилом све се преобрази,
суза горка мења своја тужна стања,
а љубав процвета у дивовској снази.

Анђелу је Господ свете силе дао,
да над срећом бдије и да љубав штити,
погледом би својим миропомазао
сваког ко пожели роб љубави бити.

Кад осетиш љубав да ти душом плови
и кад ти се срце спрема за ужитак
пусти неже мисли нек их воде снови,
попила је душа љубавни напитак.

Ако проба злоба љубав да надјача,
анђео ће одмах у помоћ притећи
и вратиће душу из области плача
и љубав ће опет да цвета у срећи.

Кад на тебе мили, моје око слети
или кад ти срце дирне слатки немир,
тад уздахни нежно, анђела се сети,
под његовим крилом спава цео свемир.

Милан Обреновић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Коријен дубоко у вијекове прошле
још од времена монаха Теоктиста,
свиленим нитима везан за небо
по вољи и милости Исуса Христа.

У давне ружне, невремене дане
сотоне, утваре и нељудски сој,
хтјели су да сломе и коријен да затру
народа Српског и Господа спој.

Кад пламичак свијећа додирнуо небо
и мирис тамјана и молитве пој,
насред Фрушке горе Спаситељ показа
земаљских милина небески крој.

И кад Сведржитељ ту крочио ногом
цијели крај је добио одежду нову,
Божија сила вјечна сву вољу показа,
изградњом манастира у Бешенову.

Сада с Фрушке горе ка звјезданом небу
крстови се дижу и молитве слово,
кроз мирис липа, бруј црквених звона
слава теби Господе за Бешеново.

Милојка Јеловац

ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

Овом земљом часно ходи,
уман човјек сједе главе,
родио се у Кучанцу,
од тада га људи славе...

У Барањи малом мјесту,
кад видјеше Гојка сјене,
не сањаше Стојковићи,
да ће постат симбол вјере...

Сироче је рано осто,
и без мајке и без оца,
али нађе уточиште,
код Небеског нашег Творца...

Од Овчара и Каблара,
до Дечана на Космету,
молио се Светац живи,
да чувамо чисту вјеру...

У животу благородан,
а у смрт је у сну поша,
кажу људи Васкрснуо,
као Луча Микрокозма...

Арханђела Михаила,
Раковица црква зна се,
Царство Божје одабро је,
и у њему одмара се...

Сад походе Свети Престо,
посјећују живог Бога,
ништа мање не помаже,
ни молитва са Острога...

Чисте душе бистра ума,
Царство Божје душе наше,
Благородно тјело твоје,
Просвјетљено мјесто зна се...

Драгана Ђурковић Тошић

ЗА ЖИВОГ ХРИСТА

Још бих да гостим земаљске дане
да стопим својој управим пут,
још бих коленоприклоњена да грехе кајем,
сузом да обгрлим Мајчин скут.

Прецима својим пшенице клицу
за откуп неба и земље род,
вином бих частила очеву њиву
да благослови потомству год.

И срце своје ко длан да отворим
за живог Христа и Његов дом,
то ми је све што љубим и волим,
што призива ме ко род свој.

А када небо војску покрене
за Цара славе, Престо Господа,
душа ће песму да изнедри
лествама пут небеског свода.

И тако, Син Божији сабира своје,
хлебом и вином храни им зној,
зазива храбре, убоге, хроме,
сабира јецаје, сузе и гној.

Трнов је венац на главама многих
што крст им милији од блага свог,
што знају речи волим, опрости,
јер Христ их води у вечни спокој.

Мирјана Бркљач Хемун

ОПРОСТИ МИ ГРЕХЕ МОЈЕ

На Светој гори сам се обрела.
Пред нашим Створитељем поклонила.
Мајка Ангелина ме је бодрила, светим дахом поливала.
Скрхана. Одјекивао је вапај боли.
Птице су заћутале у тихом часу молитве.

Господе,
нека је слављено и хваљено име твоје.
Опрости ми грехе моје. Избави ме из таме,
слепца, који је вазда видео, ал' није препознао
светлост љубави милостиве.

Допусти да попут плода растем и сазревам.
Излиј топло Сунце на мене, свежу кишу, снажан ветар.
Радост у мени нека заживи снага
твоје непресушне љубави.
Господе, Ти си темељ мога спасења
и јачина мог живота.

Теби верујем. Теби ћу се предати.
Емануил- Бог је са нама.
Заштита моја, Бог мој.

Гледаћу на те...

Хелена Калинче

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Све нагиздане лепоте земље.
ако немају Твој умилни поглед
имају гладно јутро за господара
и личе на уплакани камен
спаљен леденим снегом пролазности,
на неком пустом брду без имена.
Свака радост је покидана и смртна
када нема благу тисину Твог дечијег осмеха.
Свет је тада тако мали,мерљив најтањим корацима,
ако у њему ниси Ти.
Ипак...
Кад се облутак Твог тајанственог неба
огледа у спокојној земљи,као сјајно лице
андјеоског света према
смерном лицу земаљске цистоте
тада све,свако семе и цвет,свака твар и биће
шапуће најтишу тајну на свету...
Да су небо и земља једно лице
Твоје вечне љубави Боже.

Милан Љ. Обреновић

БОЖЕ, ПОМОЗИ

Помози нам, милостиви Боже,
обневидели да прогледају,
огреховљени да се обоже
и да се срцем теби предају.

Умилостиви се, драги Боже,
да се убогим огреје душа,
да се праведници опет множе
и да се твоја заповест слуша.

Услиши нашу молитву, Боже,
праштај грехе забдулелом стаду,
спаси нас голготе, ако може,
врати нам опет животну наду.

Молимо ти се, Господе Боже,
изведи на прави пут српски род,
да се коначно сви Срби сложе
и будемо твој небески народ.

Весна Ристовић

МЕТЕОРИ

Камен у небу
или небо у камену.
Да ли су људи
ближи небу, Богу
или звездама.
Или се камен
приближио човеку,
да га надахне
онако сив и врео
од близине звезда.
Или се дробиле звезде од камена
правећи звездану прашину.

Јасна Миленовић

БЕШЕНОВАЧКИ БЛАГОСЛОВ

Свевиди Отац небо отвори
И просу благо по Фрушкој гори:
За причест вино – крв Христова
Дрхти у путиру Бешенова.

На месту које Господ избира
Славуји поју крај манастира:
С вером у Христа да буду спој –
Земних милина – небески крој.

Да вером растемо испод крста
Благосиљани са три прста,
Под штитом шуме, ка небу блиста
Узвишен звоник – ко рука Христа.

У вери својих Прадедова,
Горди се усред Бешенова,
Биран да буде на своме свој –
Земних милина – небески крој.

Манастири Фрушке свете горе
С анђелима песмом звона зборе:
Во вјеки вјеков, светлу и тами,
Нек буду знамен трајања. Амин!

Јасмина Малешевић

НЕБЕСКИ ФРУЛАШ

Када из торбице ланене
Пастир извади фрулицу
И писне страсно песму љубавну
Слете птице певачице
Спусте се анђели са престола
Трава зелена
Поведе коло трепераво
А под земљом кости предака
Осете светлост божанску

Када у зору свирац небески
Распали фрулу дахом свиленим
Пастирица сузе преточи
У пехаре вечне радости
А овчице из огња рођене
Задену у руно цвеће мирисно

Тако пастир изрезбари песму
Шуштањем фруле кроз васељену

Ивица Трајковић

ПУТ БОГОМАТЕРИНОГ ВРТА

С вером у Бога
а пратећ' стопе
Светих Отаца,
намерено а смерно
ходочасник ходи пут
Богомајчиног врта –
тог - земне милине
небеског кроја.
Верујућег
(смертна тела а душе вечне)
носи га сердце
а води сами
Хранитељ Ангел –
видљив тек зенама вере.
С вером у Бога
стић' ће он грешни раб
Светињама на поклоњење
тамо гден' векова'ма
блажени врт
укотвљеног у се
манастир Хиландар чува –
за земна живота, духовни дом
Светих
Симеона и Саве.

Миленко Бобић

ЗНАМЕЊЕ

Силазим са Горе...

Облак ме прати и поток сув
што тече жедан воде.
Доле је река Сава.
Само њено огледало још светлуца,
небу се јавља са краја Срема.
Стабла ораха у почасном шпалиру
чекају ме на травнатом путу
ка кули недалекој
какву још не видех у Гори свој.
И док смерно корачам долом,
однесе облак кишу сву,
а птице се обрадоваше као деца.
О како сам почаствован
што сам ту.

А кула Светиње
и дуги зид радости
у тишини птичјег поја
зову смртника с корпом сремоша
на гозбу посну
сред светог перивоја.

Горан Пилиповић

ВАСКРСЕЊЕ ЧОВЈЕКА

Слијепог си ме родила, мајко
Хвала Ти, мајчице
Осјећам - пипам најљепши славолук дугиних боја

Нијемог си ме родила, мајко
Опрости, мила, први крик што не чу' чеда свог
Отихнуло и уснуло
Осјећам - мојим гласом славуји пјевају

Глувог си ме родила, мајко
Хвала ти царством тишине
За јутара раних моје ухо милује хор славуја пој

Не видјех, не проговорих, не чух - мајко
Бјесомучне хорде
Разрогачених очију што гледају
И њихове ријечи - црних врана грак

И зато, хвала ти мајчице, хвала ти за све
За све дивоте што подарила си мени
И када ме још једном родиш, роди ме исто!
И негдје далеко, далеко, што даље …
Међу звијездама
Нека моја смрт буде васкрсење!

Слијепом
Глувом
Нијемом
Човјеку

Борисав Бора Благојевић

ЧОВЕК ЧОВЕКУ

Када Христу служиш ти сам себи служиш
И молиш се Богу да нада не мре
Па кад схватиш једном да верујеш себи
Схватићеш тек онда да верујеш све

А вера је само бити увек човек
Који живи воли тугује и пати
И већ сутра имаш неког ко те воли
Који може опет срећу да ти врати

А срећа је онда кад си њему нада
И то тако иде врти се у круг
Па Господ је реко ту истину стару
"Човек је човеку увек био друг“

И воли и љуби у љубави праштај
Земних милина небески крој
У вери су увек ластари наде
У Господу се тражи да останеш свој

И кад Христу служиш ти сам себи служиш
И молиш се Господу да нада не мре
И кад схватиш само да верујеш себи
Схватићеш те онда да верујеш све.

Милица Мима Дмитровић

ЗЕМЉО СЛАВНИХ ПРЕДАКА

Нисам витез ни принцеза
Славног рода Немањића
Немам круну, мач ни жезло
Српкиња сам мала, кротка
Њина крв је моја потка

Молитву своју стихом везем
Пред иконом кад занемим
Под барјаком да узлетим
Испред мача да не клечим
Испод крста да не стрепим

Прецима дариваћу
кћер и сина и петоро унучади
Да свој корак вером снаже
И у срцу круну носе
Да се вазда са предком поносе

Умолићу живим постом
Сваки грумен земље српске
И будућа поколења
Вером у Бога да витешки
Воздижу књигу постања
На престо имена твога

Александар Марић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Кад се прво на земљи створи'
од плућа човека њему пар
ни слутио тада човек није
шта ће му бити највећи дар.

Није знао шта му је сврха
ни како живот живети треба
па онда лутао пространствима света
мора, земље и неба.

На своме путу уз жену би
тражећи сврху својијех дела
па временом рађањем љубави
спојише и своја тела.

Ни слутио није колико су мала
сва она мора када не дрема
крај вољене жене кад га задржа'
нешто чега још нема.

Тад сврха постаде чути само
рођења људског први пој
из односа човека и жене
земних милина небески крој.

Мирко Стикић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Земљу су ову кројили ратници
са Богом у срцу, поносно стој
О лепоти Твојој певаше песници
Земних милина небески крој

За крст часни до слободе златне
многи су преци жртвовали себе
Нечасни потомци данас Те блате
Недостојни земљо, предака и Тебе

Јучерашња браћа окрећу ти леђа
Душмана твојих љубљаше скут
Веру за вечеру, што разум вређа
Уз пољубац Јуде, грешни је пут

Речи су њихових велможа питке
Што издаше завет својих предака
И жртву јунака славне битке
Залуд су крвца уснулих ратника

Ал' креација Божија земља је ова
Не могу јој ништа бичеви олује
Уз повратак вери предака изнова
У царству небеском Он нас очекује

Драгица Обрадовић

СВЕТО ВАВЕДЕЊЕ

У тишини немој, усред рајског мира,
пред фрескама светим древног манастира,
озарена стојим сред молитве, бдења,
у древноме здању Светог Ваведења.

Дрхти пламен свећа од мирисног саћа
душу ми напаја, у прошлост ме враћа.

Окићена цвећем, у рукама свеће –
то мала Марија у храм божји креће.

Благородни родитељи Јоаким и Ана
Богу је завешташе од првога дана.
Господњи путеви беху пред њом,
од славе и светлости сачињен јој трон

Храм јерусалимски се отвара,
окупио верне и чује се звона јека,
пред портом стоји Богу мио старац –
то првосвештеник Захарије чека.

Овенчана славом трогодишња Дјева
из поворке свечано изађе,
уз степенице устрча, у храму се нађе.
и одмах пригрли Свети дом.

У светињу над светињама уђе,
где женска нога крочила није.
Пресвета Владичица посвећена би
Храму, Богу и Божјој слави.

Биљана (Делетић) Милошевић

МОЛИТВА ПОТОМАКА

На каменој стопи прадедовској стојим,
што још чува искру Божије милости;
Молим, у сузама - броја им не бројим:
„Опрости им, Боже свети, ти опрости.

Што сравнише бедем твога огња светог,
огњем злобе свете растурише кости,
разапеше опет Христа разапетог,
опрости им, Боже свети, ти опрости.

Што светиња твоја остаде без лица,
од свих остављена, на радост пакости;
вековима беше уточиште птица,
опрости нам, Боже свети, ти опрости.”

***

И, покорни својој пробуђеној вери,
заблисташе душом неки давни снови;
одагнаше наших безакоња звери,
„Благослови, Боже свети, благослови.”

Подиже се, као врело из камена,
храм блистави, вером окрепљени, нови;
уточиште душа будућих времена,
„Благослови, Боже свети, благослови.”

Спокој ме обави, а молитва моја,
над пламеном свећа, ош твом лицу плови:
„Нека на век века буде воља твоја.
Благослови, Оче свети, благослови.”

Дејан Крсман Николић

СУНЦИМА ЗАСУТ СЕЉЕНСКИ СТУДЕ

Не беше никог у загрљај да га узме – на свет кад
дóђе, тај мали, људски... Божији створ...! И, премда,
стопалом први пут дотаче, *земних милина*
небески крој, ко невино јагње, уснама нáђе,
са мајком својом, вечни... невидиви спој.
Онога трена кад сунце се ро́ди, кад мајка зачу
глас дечака што с болном јеком бризну у плач,
Створитељу захвална, што живот му да́де...
Кирик му надену име... у једну руку, крст часни
му метну, у другу стави, небески светли мач.
Очи дечака... у шеперуши старој, покривеној већ
натрулом копривом и шиндром, вољом Божијом,
угледати никада неће свог почившег оца војнички
хум, ни овај убоги дом... ал' мајка добро зна… Творац,
кад чуло неком узме - чуло му шесто заузврат да̂!
Мачем овим светим, Бога да браниш... и славну веру
праотаца својих, из њега увек, кад враг нагрне, ко мач
реч ће бритка потећи... том речју, злотвору и мори ји
врат да сечеш, нараштаје наше, речју да храниш.
Један песник патни, молитвом што каза –
сунцима засут сељенске студе..., Свевишњег чуло
то најбоље зна... Извор и шума, манастир... птица,
травка и плам... У љубави лепоту њину подели
с ближњим, ближњи ће теби љубав да да̂!

Слободан Цвитковић

СНАГА ВЕРЕ

Земљом Србијом,
Епском снагом,
Манастирска звона
Непрекидно звоне.
Идемо Бешенову,
Христос нас зове.

Молитва благодарна
Излечиће нам душу,
Лице опрати, образ сачувати.
Испод мириса тамјана
Нестаће зла и мржње.
А блаженство уђи у срце.

Небеским сводом
Елегије ће потећи.
Босиљком освећене,
Епопејама сачуване,
Сложним рукама вођене,
Кидаће ланце таме.
И у вечност славу преносити.

Кандило нараштајима палити,
Разносити снагу вере.
Олтар Православља
Једном за свагда сачувати.

Никола Павловић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

„По лику и подобију Божјем“,
каже књига Постања.
За човека срећа, од највеће – већа.
Земних милина небески крој,
милинама Божјим, не зна се број.

Да све буде као што бити треба.
Да чувамо оно што вреди,
јер небески крој вечно не бледи.

Слика Божја да је вечно у нама.
Светлост Божја као љубав, вера, нада. Увек и сада.

Земних милина небески крој,
-милинама Божјим не зна се број.

Хвала Богу на чудима свим, знаним и незнаним.
Све по кроју савршеног кројача.
Нема веза од небеске јача.

Божја слава нек' је вечно с нама,
нек' Светлост светли тамо где је тама.
Вера у срцу, понос у души.

Свако од нас има добра у себи,
јер Божја љубав ни у чему не бледи.

Све што хода, лети и плива, по небеском је кроју,
као љубав Божја, у великом броју.
Земних милина небески крој,
милинама Божјим, заиста, не зна се број.

Весна Бобић

ЉУБАВ

Хвала Ти Господе
на овој жуљевитој руци
што дрема на мом рамену.
Хвала на свим песмама
које ми прошапута ветар
њишући се у крошњама,
на грленом пољу птица
под небеским плаветнилом.

Хвала Ти Господе
на првом хлебу и вину
и на зањиханој колевци.
Хвала на дечијем смеху
уз који одсањасмо снове
радујући се првим љубавима,
на нашем малом топлом дому
под великом крошњом дуда.

Хвала Ти Господе
на првом сненом осмејку
кад се у рано јутро погледамо.
Хвала на нежној молитви
коју немушто срцем изговармо
гледајући чудо рађања сунца,
на животу који у нама стари
под крилима анђела чувара.

Војислав Трумпић

ПУТ КОЈИМ ТРЕБА ИЋИ

(Земних милина небески крој)

Родио сам се на Божић 1936. године.
Тачно толико година после Христа
У православној и најлепшој вери
И све до ових година остао веран
Богу Христу и Православљу
И такав ћу бити док будем жив.

Живот проводим уверен да не треба скретати
И ДА ЈЕ ТО ЈЕДИНИ ПРАВИ ПУТ ХРИШЋАНИНА.

Зато сам се у Подмосковљу у манастирима
Молио Богу за добро свих мојих укућана
И увек, увек и за све добре људе света.

Дивио сам се Аја Софији у Истамбулу
Цркви Светог Спиридона на Крфу,
Манастирима на Олимпу и широм Грчке
У мислима видео Лазу и SANTA MARIA DELLA SALUTE.

Нашом Србијом прошетао сам уздуж и попреко
Обишао Љевишку, Дечане и Патријаршију
Драганац, Раваницу и Манасију,
Горњак, Каленић, Студеницу и Грачаницу
И манастир Раковица и гробове патријарха.
Цетињске манастире и боравиште Његоша.

Ево ме сада у светињи Бешенову са мислима
А написах и песму Извиискра православља
У част обнове ове Божје светиње.

Стојанка Стефановић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Опрости Боже све наше грехе,
сву нашу злобу чемер и јед.
Опрости нама нашу тескобу,
похлепу, глупост, гордост и гнев.

Ова је наша планета Земља,
што усамљено плута кроз бескрај,
за некога пакао за некога рај.

Ми смо људи сви исти у том дивном
свету коме си Ти творац.
Ипак, некоме колиба а некоме дворац.

Господе Боже теби се молим
да опростиш нам наше заблуде,
све наше лажи немар и бес.
Опрости Боже нашу неслогу,
мржњу у нама завист и јерес.

Овај је народ патио много,
страдао дуго кроз векове.
Али је и кажњен веома строго
за све могуће људске грехове.

Пошаљи Боже знак са неба да чуо си наш глас.
Окрени главу на нашу страну,
учини нешто за наш спас.

Милорад Шаровић

ХВАЛА ТЕБИ БОЖЕ

Хвала Ти Боже на пруженој руци
Милости Твојој нигдје нема краја
У дану овом кад се скупљаху хајдуци
Отвори нам врата љубави што спаја

У снази иконе Светога Ђорђа
Осјетисмо молитву моћи и славе
Сјени мученика и Српских вођа
Мудрост и учење Светога Саве

Све што је прошло вратити се неће
Оно што слиједи куца на врата
Дај нам више слоге, слободе и среће
Мир нека влада, јер доста је рата

Хвала Ти Боже на пруженој руци
Милости Твојој нигдје нема краја
Ти затвараш врата невољи и муци
А отвараш она што воде до раја!

Мирослав Стојадиновић

МОЛИТВА НА ЗДЕНЦУ

Боже мој и Тројице Пресвета, доброделатниче и саздатељу васељене.

Ти, који сејеш у дубоко узораној бразди, стабло Боговере,

Које листа и цвета, неизмерном љубави и плоди.

Ти, који водиш душебригу, и за најмањи лист, којим се твоје стабло ороди.

Њива је Твоја Господе, на зденцу најпиткије воде Богољубави.

Који несебично залива плодоносно дрво Твоје и Твоју љубав пије.

А који неисцрпно изворује и сваки лист чува, и нови пролистава.

У чијем изворју и најсувља жила набубри, а твоја је љубав залије.

Боже мој, ја сам најмањи лист на стаблу Боговере Твоје.

И пијем на зденцу Твоме, и стално сам жедан љубави Твоје.

Страх ме обузима и молим Ти се, не дозволи да као безбожник и грешник прежедним.

И да као лист јесењи увенем, и загрчим уста и душу, и останем без љубави Твоје.

Не дозволи Господе, да наук не буду ми судије земаљске.

Твоме се суду радујем, и суд Твој је само суд мој.

А пресуда Твоја Господе, нек утре сва моја земаљска сагрешења.

И да као помазаник вере Твоје, не заслужим гнев Твој.

Господе, Ти главу моју држиш и Ти си заклон мој.

И дарујеш ми сваки нови дан, и свако ново сутра.

И чуваш ме од телесних и духовних непријатеља мојих.

Умолни глас мој слушаш, и благослов ми дајеш за нова јутра.

Услиши Господе молитву моју, јер си Ти правда и нада моја.

И не дозволи да се прославим у срамоти, ништавилу и лажи.

Утоли Господе све грехе у мени, и покажи ми пут Твој.

У санак мој не устани земаљска благостања, но у образју лица Твог, лик мој.

Љиљана Стојадиновић

ЧУВАРИ ЗАВЕТА

Рукама грабих камен темељац
што оста забораву бачен
речи помиловања бацам у зденац
пресахлог, сузама пуним, плачем

Кад Оци наши градише труд
за нејач своју земаљски рај
ал' рушио злотвор, рушио луд
земљу српску отимао, дај

Муку мучисмо кроз векове век
с гаришта скупљасмо пепео и прах
чекасмо нови нараштај тек
славом Свеца да победи страх

Камен на камену, зидамо свод
младост хрли, броји се број
завет се преноси од рода у род
земних милина небески крој

Владимир Т. Јокановић

ЖИВИМ НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ

Хвала ономе ко ми је подарио овај живот
Путујем небом а нисам пилот
Земљом се крећем дању и ноћу
Проматрам људску беду и самоћу
Тражим себи сродне људе
Да сањамо о небу, па шта нам буде
Да спустимо на земљу парче неба
Шта нам више за срећу треба
Хтео бих да сваки човек на земљи
Постане мојим братом
Да нам не прете смрћу и ратом
За мало живота што имам до краја
Хтео бих на земљи бар мало раја.

Мирјана Ђапо

У СВЕМУ ЈЕ ОН

Из твојих пора исклијало
да Сунце на длану држим,
песми у оку певам,
надјачам тужне ноте,
ветру се повијам нежна…

Служим Те.

На име Ти Свето поносна,
спремна да му служим,
песму Ти ову слажем,
месечеве пребирам струне,
приклањам му се звуком…

Слушам Те!

Чујем Те у своме даху,
да те дотакнем дамаром
песмом Ти пружам руку.
Ти си ме Светлу учио,
надахни ме звуком!

Чујем Те!

Драгица Драга Грбић

ПОЈИЛО

Помилуј Боже мисли ове
Од земне среће усуда срца
Разум што среза у часу том
Сву љубав и срећу у хитрини
Одбране и обичаја зов

Подај Боже милост мени
Грешнику што не знаде
Болна душа након тог
Да осјети свеколику пропаст
И јад живота мог

Опрости Боже земних радости клик
Појило тајно медних слика и гласа
Сивило разума грешног клонућа
Бјежање у *небески крој*
До границе ноћи до сванућа

Помилуј Боже гласа се љубав
Подај јој зрнце соли
Ни млад ни стар пружам руке
Милини небеској уздижем се
Приносим Боже и љубав и муке

Нада Дангић

У СУСРЕТ ВЕЧНОМ

Бескрајно море жуто златне боје
Привлачи све мисли и осећаје моје.
Обујмљује их свом ширином и дубином
Опија чудесном, неизрецивом тишином.

Успокојавајућом, с` небесне висине.
Док у пустињи Реч безгласно збори
Највећа благодат су дати одговори.
Одбаците пометњу слабости духовне.

Молитвом доприте до више свести
Поштедите себе самоучења залудног
Заповест поштујте, стражите у будности!

Уз покајање, понирући унутар сопства,
Ослободите се недуга у власти ропства,
Уз свест и савест стиче се примитак светлости.

Александар Марић

О ЧОВЕКУ ВЕЧНОМ

Свако живи светлошћу
Неког откривења
Серафим Роуз

Никада нисам сањао
Нити осетио
Да ме анђео држи за руку
(јер он уствари и не држи већ придржава)

Али увек сам био свестан
Присуства
Ту понад мене
Тик до границе
До које допире човек

Јер равно је чуду
Када у тихо и глуво
Доба
У покушају сна
Крене апологија добра

Када унутрашњи глас
(уствари човек вечни)
Поставља Васиону
Слику по слику
На своје место

Мирјана Марковић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

У дан ми се уткала срећа постања,
разлога безброј за радост,
колико год тегобно било
од њега не бежим,
живот се живи,
он није сања.
Врућа погача и шоља млека
поздравља јутро зрном наде,
у кућерку крај пруге
грле ме топле руке моје мајке.
Отац ме научио
оним што су учили њега,
одавно је на небу,
суза у оку кане кад нико не види,
понос и гордост лоши господари,
прах и пепео смо,
мало нам треба да би имали свега.
Не да ме сремска равница,
она је земних милина небески крој,
не желим ја нигде да одем,
овде сам своја на свом.

Драгана Миљковић

ДАР И СУДБИНА

Љубави, толико је греха у мени,
на све стране кипи.
Док ордење качим себи,
слабости своје и не видим.

Нећу више ружно причати о теби.
То је грех пред Богом и људима.
Љубав се не може наредити.
Љубав је дар и судбина!

И нећу више да ти ломим крила.
Слободно диши, свој пут бирај.
Никада нисам идеална била.
Ал, вредан је сваки покушај.

Павел С. Ђурчок

ОБЛАК НА ЗАПАДУ

(Николи Тесли)

У смирање спарног летњег дана
К`о намеран свежину ноћну да представи
Један предиван облак на западу, ненадно се и тихо јави
Обасјан сунчевим зракама пресјајним
Пречистом белином нараста у бескрај азурно плави
Волуте и грумени облина пребогатих
Уздижу се и бујају у чудесној слави
Колико тамо има слободе – небеско платно нека објави!
Струја светлости залазеће звезде у занос тера мајушне капи
Покличом сјајним у радост надстварне лепоте
Прескупе свиле и филиграни да позавиде
на овој неземној твари !
И мис`о однекуд дође из безвременог тиха, блага
Поето, хвала за изрјадне красоте !
Шта значи ова ретка појава ?
Наду улива, смирује и очарава
Песника зов из благе страхоте.
Као ангели што се ватром и светлошћу играју и хране
-Недокучиво телесно живот поимајућим
Из вечности прозор успостављен
Науку нижу да мири са богословљем.
Излечен просбама чистих усана и срца
Благословом оца таланат пође да умножи
Жудњом страсно у ризнице тајни храбро да крочи
И незнане законе Творца из невидивог да созерца...

Нада Хаџи Перић

МОЛИТВА СВЕТОМ СПАСУ

Ја сам стабло! Већ остарело,без младих грана.
Кореном плитко на новом станишту,
Старим и чекам: воду.Пошаљи ми воду са шадрвана,
налиј ме ,прихрани,подупри са свих страна.

Ја сам облак! Отежао од суза,тамни.
Тумарам по неком новом свету и чекам:ветар.
Пошаљи ми ветар са Паштрика,
Да олакшам души,да све сузе однесе река.

Ја сам ватра! Скоро згасла у пепео сиви.
Тињам жудњом и чекам:свеж ваздух.
Пошаљи ми свежину из Поткаљаје,
Да распламсам се, да заиграју све искрице моје.

Ја сам птица! Заморених,безвољних крила.
Ново сам гнездо свила,али без птића,
па ћутим и чекам:сунце.Пошаљи ми сунца са Шаре,
да побудим све дамаре и запевам“Ej Призрене“.

Има ли Наде за мене? Назване именом Нада.
Има:Само да ми је доћи до вољеног Призрена града,
Доћи до цркве Светог Спаса,
напити се воде са шадрвана,
осетити ветар са Паштрика,свежину из Поткаљаје.
Запевaћу срцем из свег гласа
У атријуму мог Светог Спаса.

ПОДАЈ ГОСПОДЕ!

Александра Бакић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!

Можда ниси Ивановић Катарина,
да насликаш свакаква дела фина.
Можда си само мајка и то те мрви,
али си успела да насликаш мој осмех први!
Можда ниси Ивановић Катарина,

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!

Можда ниси Драгана Лочић, прва жена лекар,
да брзо поправиш сваку опасну ствар.
Можда си само мајка и то те пржи,
али си неко ко је због мојих боли,
многе непроспаване ноћи успео да издрзи!
Можда ниси Драгана Лочић, прва жена лекар,

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!

Можда ниси Савић Милунка ни Чучук Стана,
да Србију браниш са свих страна.
Можда си само мајка и то те пече,
али од бабароге си ме бранила свако вече!
Можда ниси Савић Милунка ни Чучук Стана,

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!

Можда ниси Милица Кнегиња,
да дипломатијом постанеш јунакиња, а не робиња.
Можда си само мајка и то те мучи,
али си неко од кога може много да се научи!
Можда ниси Милица Кнегиња,

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!
Можда ниси Марић Милева,
да ти математика буде лака као плева.
Можда си само мајка и то те ломи,
али си ме научила шта су мономи!
Можда ниси Марић Милева,

Српкињо, снаго и утехо,
мајко, потпоро и стрехо!

Можда ниси Милица Стојадиновић Српкиња,
најславнија српска песникиња.
Можда си само мајка и то те слама,
али си, на крају крајева, моја мама,
земних милина небески крој!

Славко Вуковић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ
(Оцу Арсенију)

Равница тиха и мирна,
у њој, к`о птица пој,
и моја душа умилна
нашла је спокој свој.

Ту, усред плодних њива,
васкрсло, па наново,
к`о наша вјера жива,
узраста Бешеново.

На дну негдањег мора,
к`о шкољка што бисер скрива,
тихује Фрушка Гора
и небеса цјелива...

Па нам узмахе даје
тих земних милина спој.
То узлетиште сна је,
за душу – небески крој,

Што нас крилима вине
пут божанствених двора,
у небеске висине,
гдје нам је Фрушка Гора.

Владимир Бајић

БОЖИЈА ПРАВДА

Реци ми Боже,ако смо криви...
што нас не поби',зашто смо живи?
да ли је Твоја,то воља била,
толико гнева,толика сила?

Анђелом Твојим-назваше себе,
судише нама-у име Тебе...
гледам и данас,брк им се смеје,
што желеше нама,судбу Помпеје.

Ако је правда-нек' правда буде,
уз вољу Твоју,нека нам суде,
само те молим,праведан буди,
одвоји једном-звери од људи.

Ако смо звери-зверски са нама,
содому, потоп...и мноштво јама,
ако 'пак видиш,у нама људе...
досуди њима...судбину Јуде!

Валентина Златановић Марковић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Тражиш да ти помогнем да спознаш суштину свога бића.
Чему те могу подучити?
Како да ти отворим врата света,
када и ја стојим на прагу?
Пространо је и широко поље људских мисли.
Како их сабрати и усмерити
и како знати да си на једином путу,
јер других путева нема?
Деле нас године,
моје ће говорити искуством, твоје ће слушати.
Говорићу ранама својих отаца и гресима свога бића.
Твоје ћутање треба да буде плодно.
Отвори у срцу своме дом тишине.
Слушај.
Постоји пут и постоје заблуде...
Не знам за другу истину осим јеванђелске.
Благослов је дотакао моје биће
и ја сам кренула на пут верујући да је прави.
То је пут Божије љубави.
Зато, учимо заједно.
Учинићемо великим једни друге чашћу,
огледаћемо се у знању једине науке која носи лучу спасења.
Тако се открива суштина.
Заиста, како може бити учитељ онај ко није у свом срцу
спознао Бога.

Мирјана Кузминац

ГОСПОДЕ...

Господе!

На раскрсници страдања, пружи нам руку спаса своју,

ублажи страхове, понорна падања,окупи стадо своје

на броју.

Да ти дођемо душе чисте,прелазећ преко небеске

границе.

Ооо моли за нас Исусе Христе, прочисти наше душе и срце.

Да ли смо стали на пута пола или смо нерођени огољени

срамом?

Пуни очаја, чемера,бола,стојећи на пропасти руба самог.

Изгубљени негде у мрачно доба, далеко од живота,

далеко од гроба.

Огрни плаштом децу своју,к оја те свећом траже по тмини,

да ти будемо сви на броју када нас понесу таласи сињи.

Господе, спаси, сачувај од зла!

Томислав Љотић

НАД МАНАСТИРОМ ФРУШКОГОРСКИМ

Гледам винограде фрушкогорске,
под њима равница, преивни спој,
а плава се река губи у даљини,
земних милина најлепши крој.

Јутарња је роса цвеће загрлила,
као и драги што се грле људи,
сунчеви зраци, над манастиром,
доносе нам наду, живот се буди.

Док мало јагње, по тепиху зеленом,
јури за мајком тражећи љубав,
на небу, саткана од цвећа и росе,
створи се, величанствена дуга.

И све је стали и птице и људи,
само, у даљини, чујем весели пој,
над манастиром фрушкогорским,
земних милина небески крој.

Радмила В. Стојановић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Зрачак снене безњенице допевасмо,
Елегију невиђену досањасмо,
Молитвене бисер-сузе возљубисмо,
Небесницу милостиву упесмисмо,
И ништавност пролазности,
Хридовит крај Ленке худе...

Милину земну отрезнило,
И грех-мислено ломио крило,
Лепоту небну узносило,
И сусретања раздвојило.
Навек кад глед топи лед,
А душа поје недоглед.

Не бере воће танталског рода,
Ерос побеђен, разуму гре,
Богоугодан песнички смер...
Естета Божије истине...
Свепролазност тад устукне,
Круну лепоте стиховне,
Из Бешенова приносе...

Кирик - Јулиту Св. дарова,
Радошћу жељеног приноса,
Озар-васкрсла Светиња,
Јединство рода расута.

Љиљана Фијат

ДОК ДРХТЕ ТАНКИ ПРСТИ

Њено тело, пре но што га је душа
оставила далеко за собом,
и у болести Господу је славослов приносило.
Упркос патњи и жељи за одмором мужа није занемарила,
терет те велике куће, нежност што јој је била судбина.
Као када свештеник нема времена за молитву,
а без молитве не може да дише, па се моли ноћу.
После физичког напора, тражила је заклон
у његовим плећима, присутности;
без његове љубави није јој било живота.
Зуби јој нису испали, коса јој је била лепша но икада,
тело једро, а крв зачас готова да плане.
Знала је, мушкарцу и жени нема здравља
једног без другог.
Нису то само потомства разлози!
То је ствар равнотеже, душевне и телесне!
И тог јутра, док је придржавала поклопац на чајнику,
сервирала јело, он је видео како јој дрхте танки прсти.
Ништа није казао...
Пио је чај, а и она је, такође,
гледајући у позната уста човека с којим је певала,
трчала, умела радити, смејати се и кроз сузе, т
рошити снагу и време, бити у слози, довека.
А у грудима, у сред срца, нешто ју је жигнуло, као од невидљивог ударца.
Обрати пажњу на њу, Господе, помози!

Драженка Трбовић

СВУДА СИ ТИ

Мати Божија, Приснодјево, Богородице
на иконама изображено
Твоје Светло Лице.
Куд год погледам,
куд ли се денем,
све Си то Ти -
посветила, посведочила,
Твојом помоћи
чуда се дешавају,
и Ти Си мироточила.

Сузна, и насмејана,
Ти, Зоро Тајанственог Дана,
и Бесмртна, коју Господ воли,
Надо свих нараштаја,
Ти, Родитељко
непролазног сјаја
која Си патње света издржала,
која ни због чега светског
духом ниси пала –
подари ми мало правог трпљења,
помози ми да не ропћем због „неисцелења“,
молим Те, подај ми мало радости,
ако сам уз дарове неблагодарна,
молим Те, опрости.

Естер Терзин

СВЕ ИЛИ НИШТА

Подижем руке сада, теби се Боже молим,
понизно, срца кротка, пред твојим ликом стојим.
Погледај јагњад своју, одагнај бол и тугу,
врати нам сунце небу, нацртај вечну дугу!

Знам да смо грешни пуно, опрости нама Оче!
Горка се вина свуда на трпезама точе,
сузама твојих раба хране се богаташи,
знојем и крвљу земљу заливају чилаши!

Пошаљи милост Оче, опрости наше грехе!
Пусти нас, као птице, испод свог дома стрехе,
да сваког јутра песма наша ти осмех кити,
јер нас без тебе Оче, ускоро неће бити!

Анђеле шаљи Оче, да нас до тебе воде,
изворе чисте дај нам живота свога воде.
Нека се љубав врати у срца празна наша,
нек' дође твоје време, не губи више часа!

Па да обучем белу хаљину крај твог трона,
да пева твоју химну васцела васиона,
ако је моја душа довољно лепа, чиста.
А ако ипак није, претвори ме у ништа!

Миланка Бурић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

На страдање мирише живот, Господе,
Али мед Твојих обећања душу храни.
На сабору наде, пријатељи се брзо изгубе
А непријатељи долазе и непозвани.

Док живим - бодриће ме радост небеска,
А трње и руже дружиће се до краја.
Иако се кнез таме труди да ме поколеба,
Тебе и мене ништа не раздваја.

Хвала Тебе достојна написати се не може,
Дјела Твоје љубави ко да побројн?
Од јутра до вечери срећем Твоје апостоле
И сила Твоја кроз њих ме брани.

Само с Тобом убирам здраве плодове
И само онда кад ћутим о савјету Твоме;
Јер, отровна змија моју душу прислушкује
Но, на Твоје Име бјежи у адске поноре.

Не заборави да волим Те, Боже,
Љубављу која се мјери вјечношћу.
Ти си покровитељ сваке моје борбе,
Ти - снаго и славо мом успињању!

Ана Веселиновић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Свануло је јутро, звона се чују,
устани народе и хитај у цркву.
Литургија света Богу се служи,
кроз молитву свету, Богу се одужи.

Светитељи, анђели, крај Господа стоје,
за спасење света Господу се моле.
Покрај њих су наши славни Немањићи,
светињама су нам земљу украсили.

Ничег лепшег од молитве нема,
молите се људи зарад свог спасења.
Из чистога срца, из дубине душе
са молитвом све се замке руше.

Искушења многа, које живот спрема,
није борба лака, ако вере нема.
Не осуђуј друге, не сведочи лажно,
не клеветај људе Богу је то важно.

Избаците зло из својих душа,
јер молитву само Бог слуша.
Добра дела која чиниш, све се горе пише,
кроз молитву и смирење заслуга је више.

Мира Ракановић

МОЛИТВА

Откујте сва звона
Нек молитве лете
Из купола манастирских,
Пуне искрене светости и светлости
Да нам свима једнако поје
Јер један је Бог и Крст у нама.
Молимо за спас и опроштај
Док нам се дух не би
Растакао у милион искрица,
Чинећи сазвежђе
Налик на планински цвет.
Прекрстимо се сви,
Кандило упалимо
Испод смерних икона,
И реком уплаканих снова
Избацимо сав јед,
Горчину и зло
Док рука у руци милује
Измучено нам срце,
Да нам дани више не грцају,
Ветрови не цвиле,
И тишине не крваре,
Господе, помилуј нас грешне...

Гордана Јовановић Шарић

ПОВАРТАК У ЗАВИЧАЈ

На измаку ноћи звезде се жуте,
то Божје очи с' висине вире
у мирна села што снено ћуте,
у свете бисер-манастире.

Зелени се Гора, стазе скрива,
птица се спрема да зору буди,
радост се у моје срце слива
и оно игра, тесне му груди.

Као колевка Фрушка се њише,
а њено крило руку ми греје
што ову усхићену песму пише
и стих к'о семе у недра јој сеје.

Хвала на вину и Божјем хлебу,
заузврат нудим ових пар редака,
срцем припадам овоме небу:
познале су ме душе предака.

Милан Р. Косановић

ВИДОВДАНЕ

Видовдане ти што видаш ране
српској војсци, старчади, нејачи
молимо се теби од године давне
да нас никад нико не потлачи.

Велики си светац православни
још од славног четрнастог вјека
када паде српски јунак главни
што је славу на Косову стека '.

Лазар скупи војску на Газиместану
28.јуна, 1389 године те славне
да осветли веру православну
и турчину, освајачу на путе да стане.

Собом води храбре српске главе
важне људе што им земља света
вековима до данас се славе
због свог српског идентитета.

Мученици српских с Лазаром на челу
изгинуше редом један до другога
уставише продор на Европу цјелу
освјетљаше образ свог рода српскога.

Дал' је битка или пјесма епска
мртав Мурат Косово пољуби
славиће се докле буде вјека
много српског рода се погуби.

Из њихове вреле крви проливене
изникли су божури црвени
који никад неће да увене
памти ће их они што су ту рођени!

Освајач је сада гори од турчина доша '
а у лику проклетог Амера
прође и он к'о што ј 'Мурат проша
прогутаће и он удицу чемера!

Маријана Тривић

БОГ НЕ ОПРАШТА

Добро са злом иде руку под руку
Тако је од како је света и века
Нечија срећа ствара туђу муку
Неком сунце вечно, неком мрак довека

Земља се врти и креће
К'о да не мари шта се збива
Глува и слепа за несреће
Људи су пролазни, она хировита, жива

Није је брига за суровост људи
За незаситом жељом за моћи
Она по своме мења своје ћуди
Небитно ко ће ка сну вечном поћи

Не обазире се на патњу света
Оног истог што безвредни ломе

Таква им је судбина клета
Злодела трпе док се не сломе

Нека не мари, нека се и даље весело врти
Јутром са месецом, сумраком са сунцем прашта
Стубови пакла ће увек бити крти
Проста душа клоне, али Бог не опрашта!

Александар Циганович

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Све буја и све цвета,
јавља се Господ у песми детета.
Хвалите њега дечице мила,
да би увек здрава и весела била!

Ех да имам место руку крила,
полетео бих право до плавих висина,
Да видим од горе све што си створио,
и умолим за награду сваког ко се у животу борио;

„Биће спашен онај ко буде вољу Његову творио“,
поручује нам Писмо и Свети оци;
Царство небеско задобиће честит,
За Њега нису потребни новци.

Све што видим, све што чујем створио си Ти,
сред „Земних милина небески крој“,
благодарим на свему и славим Тебе,
слава ти увек Господе мој!!!

Љиљана Поповић

БОГ ЈЕ ЉУБАВ

Бог је све у свему.

У поезији распремљених стихова – метафора живота.
На сликарском платну – ход инспирације по спектру боја.
Благодат светлотканог изречја у молитви духовности.
У пунодарности природе и лепоте небеског стварања
кројач покретом и уметничким изразом свеобрађања.

Земних милина у зеничној дражи живописна слика.
Осећајност у додиру и топлина тиховања са домака душе.
Безграничје маште из прегледале визије на иконишту.
Све што цвета изливајући светлост на олтар љубави.
Све што живи у чулима храстогорских дивљих дрхтаја
и хлорофилу најстрпљивијих питомих сунчевих трептаја.

Стрмост врхова над подножјем плавњикавих капи оазе.
Са унебљеним траговима осванулих облакових скупина.
Са слободним цврkутом из недосежа бистроочних висина.
Кад се сања поточна провидност таласа у жубору воде.
Кад се чини загрљај са зракосунчјем истинског корачаја
речима похвале, знацима богодарности и опроштаја.

Бог је у нама !

Издаје се у овоземном лику међу лепогледним тајнама света.
Са разасутим протицајима благомиловане савести и поштења.
У тренуцима помичних низова делића делова из вечности.
Кроз шаховску игру прошлобудућег времена сазданог у данас.
Бог је љубав кад је у нама и око нас !

Снежана Танић

У МАНАСТИРУ БЕШЕНОВО

Кораком у храм
светлост ме нова обасја,
молитва отвори видике,
духовним пространством
раширише се крила,
препород бића показа
богатство шта је.

Стваралаче ми стиха,
окуј лепотом
оличи звуком и зраком,
као изазов и привилегију,
милину љубави Божије.

Кад крочих у овај храм
Спознах
„земних милина небески крој“.
Божија мајко,
прими ствараоца стиха у твоје скуте
„Santa Maria della Salute“

Нађа Бранков

У ХРАМУ СВЕТОГ НИКОЛАЈА

Кротко улазим у прамајку своју,
Цркву Твоју, Господе.
Надање ми се неће затрти,
А жижак вере угасити.
Заштићена сам.

Врата пакла је неће надвладати
Ни мемљиви дах антихриста одувати.
Ту осећам ко сам, одакле сам, зашто сам...
Знам циљ и смисао бивства свога.

Брод небеског Храма,
Таласи овоземаљски не ломе.
Плови смирено, уз повољан ветар,
У познату луку.
Свети Николај, патрон дома мога,
На крми је.

Води ме Теби,
Који рече :
И када ја будем подигнут са земље
Све ћу привући к Себи.

Води ме Теби,
Крштену, исповеђену,
Покајану, причешћену.
Прими ме,
Христе...

Радован Синђелић

ФРУШКА ГОРА

Раширила је своја зелена крила, насред Панонског мора
ко нека велика птица, планина наша једина прекрасна
Фрушка Гора.
Та последња слободна оаза високи сребрних липа,
чији златни прах сваки дан раскошно сипа
на стада јелена и срна чији је одувек дом,
шеснаест манастира, шеснаест бисерних зрна
она чува у срцу свом.
У недрима су њеним јата наших птица
гнездашца своја свила,
ту спавају спокојним сном
јер одувек је заштитница прогнаних и нејаких била.
Слава се њена пронела далеким путевима до туђих
планина и гора
и заувек славе јој пламен светлеће све док постоји камен
из ког извире вода благословених извора.
Уморни и клонули духом у њој су налазили лека
одувек је била тужним утешитељка
немуштим језиком о њој говори Сава река
што плови сада коритом далеког Панонског мора.
Надалеко се чује кад њена звона забрује,
речи молитви благих прати и птичији пој,
јер као некада тако и данас, сада
над свима нама бдије честитих земних милина
благословених, небески крој.

Слађана Миленковић

ИЗ СНА О СНУ

Заборавили су прошлост
на Фрушкој гори, свој живот стари
земних милина небески крој.
Слободно лете где облак не квари
небески пут, голубови бели и понека ласта.

Написана је књига о јутру вере, док у свету туга влада
идентитет је међу корицама јутра, у обнови духовног.
Сијај, светиљко духовности!
Сијај, задужбино краља Драгутина Немањића!
Из ништавила у славу слава
звездама ћемо померит путе.

Облаци су далеко негде где су све капије тамније.
Песник обнавља веру и види невидљиво у видљивом
и нереченом.
На страни добра, будим се и
најлепши сан ми постаће јава.

Манастир Бешеново и Мали Атос
где копрена лелуја небеска
као да је из сна, или из сна о сну
где свих времена разлике ћуте
песма о њој, немањићкој задужбини
може да нам осветли пут.

Хаџи Гордана Војиновић

ПОД ОКРИЉЕ ТВОЈЕ ДУШЕ

Под окриље твоје душе
На тренутак уђем
Високи сводови

И изглачане речи
Доносе немир и сумњу
Да ли се збило
Па се сад скрило
Месечево лице.

У корену и води стоји запис
Да треба обнављати и расти
Ко ће да крене на извориште
Велике речи

Што лечи све рођене
И даје смисао
Зашто се нешто заборавља
А чинило се да живот значи.

Владимир Шарић

СВЕТО МЕСТО

Свето место, молитва се чује,
Божје слово, литургија ту је!

Беше нам стари вино,
земних милина небески крој!

О, браним свето наше,
Ето, баш смирен, а нов!

Да ли је место престо ово?
Манастир Бешеново!

Сњежана Крунић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Господ је земљу подарио људству,
Да његову вољу поштује и чини,
Духом светим озарио срца доста,
Због нас без Сина, на Голготи оста!

Ал` Христ небеску искру запали, и вину,
Човечије срце познавао је тек,
Сваки наш уздах и тежњу ка рају,
Награђивао је, и праштао заувек!

Невидљиве нити вукле су ка небу,
Молитве наше свемогућем Богу,
Вољу нашу снаже, помоћ нам не траже,
Све на овом свету услишити могу!

Земних милина небески крој,
Православљу стреми, Господу свом,
У беспућу вапи, од зла се крсти
Промисли духа светле путу том!

Грешни смо и слаби, ми људи мали,
Богомајци помоћи молимо наглас,
Целом небу певамо, и свецима чинимо,
Господе наш драги, помилуј нас!

Радмила Милојевић

ОКО НЕБА

Сачувајмо веру свету.
И предачка сва предања...
Испричајмо приче младог Раска
који није Владар бити хтео.
Православље, духовност пут је његов,
доброчинство, родољубље.
На Атоском горју нанизани манастири,
бројанице Светог Саве.
Светионик Српског рода и монашко тиховање.
Надвило се тешко звоно времена,
подмуклих обмана и лажи.
Земља крвљу задојена,
вандали, цркве и храмове руше,
у згаришта претворише.
Сачувај нам Боже Православље!
Пошаљи нам Архангеле
и небеске Анђеле...
Божанска ватра истине
огњеним мачем лаж сасече.
Око неба зна истину.
Сви су Срби народ Божјег рода.
Срца су им преширока…
Мржња им душу не трује…
Правда с Неба освештава…
Свети Саво благослови!
С рукама миља, речју обиља…
За спас рода и порода,
Света твоја лоза грожђе рађа,
нови ластари с чокота се шире...
На Атоском горју нанизани манастири и келије…
Бројанице Светог Саве,
светионик Српског рода
и монашко тиховање.

Радојица Радовић

КРАЈ ДРЕВНОГ МАНАСТИРА

Закривљен брдима, као у колијевци повијен,
Епохе дјене, сав краснобијел и бјелозвјездан
Манастир древни, стасит, и као витез кршан,
Нетремице у небеско плаветнило загледан
Истуреним длановима покорно свједочи
Хиљаду година да је као само дан један.

Мироточи у камену вактове и невактове
Историјским батом унијемљена сива патина,
Липама и кестеновима стољетним засјенчена,
Изборана браздама од бурног беспочина,
На ледочелу као на живој кожи извезеним
А дан само један је као хиљаду година.

Нижу се чудесни погледи дивљења и зебње,
Есету и занесењака иста немоћ опчини,
Бјежећи тамо гдје се и свјетлост растаче
Етром распршена у недокучивој нигдини
Са зјеницама пребреклим од сљепогледа
Ка небу уронулом у свевјечној тмини.
И хиљаду година је као дан једини.

Крај древног здања брзо презри вријеме
Разројене мисли одхрле небеском стаду
Озарене светачки и као камен нијеме.
Јер само дан један је као година хиљаду.

Мирослав Мишел Болтрес

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Земних милина небески крој
Створитеља нашег то је спој
Кад погледам около лепоте све
у мени неописив одише спокој...

У спокоју том сав сам узнесен
и тихим молитвама окрепљен
Господу драгом увек захвалан,
животом што сам испуњен...

То анђели Свевишњег измолише
и небеским кројем све створише
Населише овај земаљски рај и
све на свету животом дароваше...

Јасна Арбанас

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Крстом разапетог времена,
искројисмо те, Горо Фрушка,
па златовезом и сребрном нити,
додавали смо ти век по век,
уз високи звоник, олтар и молитвеник,
а онда пришивали невешто живот,
између твоја два кривудава шава,
та шава, сва плава од Саве и Дунава,
а ти Горо као да разливаш равницу,
небом што се огледа над зеленилом, житних поља
док тече сласт са медног путира сађа позлаћеног
па у вечерњем миру,
гледаш бистрим језерским оком, звезде падалице,
и хваташ тек изатканом мрежом дана
сунчани лик, мајчице наше Богородице,
а онда срмом везујеш смиље и босиље, да ниче молитва,
уз падине, нежне твоје питомине.
Док ми шапућемо, саборно, У име Оца,
Ти кадиш тамјаном, са кадионицом од Кошаве
па развејаваш белину снежну,
у сметове и ветрове, у магле и друмове,
и облачиш за нас, све наше светле године,
а ми Ти се молимо, У име Твоје,
за Сина твога и Духа Светога.
Амин Господе!

Петрица Нана Веселиновић

У БОЖИЈОЈ МИЛОСТИ ДА ЖИВИМО

Нада, Вера и Љубав,
Еликсир су наших живота,
Када смо здрави и када нисмо,
Жедни смо, еликсира, чаробног напитка
Исви га пијемо, без изузетка.
Вољом Божијом,увек сам покорна,
И молим за здравље, свих живих бића,
Љубим фреску црквену,
У цркви, Девицу Марију!
Боже, учи ме, новим молитвама,
А ја ћу учити неког, ко не зна,
Васцелом планетом, Љубав да влада!
љубав се пише са пет слова,
у сваком слову Љубави има!
Љ представља Љубав највећу,
за сваку мајку и њену децу!
У је љубав, за дом и породицу,
за кућу и њену окућницу.
Б је љубав, за сва жива бића,
срећна, несрећна и болесна!
А је слово, са пуно љубави,
само је потребно, да се подели,
В нам казује, да се молимо,
у Божијој Милости, сви да живимо!

Бранко Конотар

ГРАЧАНИЦА

Невјесто неба у каменој ризи
молитвом и сузом освештана
што вјекујеш у болу и бризи
од кад си сишла са ктиторског длана

Над онима што молитву зборе
за крвника више, а за себе мање
којима крваве свићу зоре
док ти пољупцима прагове тање

Сачувај букет мириса од циче
у плачу свијеће, у јецају звона
цвијећа које из крви ниче
да се не поскита заклетва она

Која је уочи Видовога дана
просула путир завјетнога вина
да прими крв из витешких рана
што су отваране за Оца и Сина

Спасавај, џелате, заклањај жртве
молим те у име соли и хљеба
док те држе крила молитве
испод земље изнад и неба.

Добривоје Павлица

ПОЈАВИ СЕ СВЈЕТЛОСТ СА НЕБЕСА

Појави се свјетлост са небеса
изнад Лике и села Смиљана
и најави рођење генија
"оца" струје уоч' Петровдана
Боже мили велике радости
родило се дијете свјетлости.

Таленат му од Бога и мајке
видовите госпе ГЕОРГИНЕ
па му рече: - Студирај технику!
и освјетли струјом Земљу сине
нека сија читава планета
све до краја овоземног свијета.

Славни Тесла завјет даде мајци
пут га води све до Нијагаре
па подари струју човјечанству
и испуни жеље мајке старе
која роди свјетског научника
завичај му православна Лика.

Теслин Смиљан центар свјетске славе
данас пуст је без српскога рода
ћуте звона цркве Светог Петра
ђе се Тесла крстио некада
ђе се Тесла крстио некада
и Николај име доби тада.

Мирјана Комарица Видовић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

И када ми је добро
И када ми туга крене,
Увек се сетим хришћанске праве вере.
Мир тамјана и света рука ме штити,
Нека се српство увек шири.
Ја сам из малог, Прибоја, краја,
Немањићког здања,
Али нас вера целом Србијом спаја.
Сетимо се земних милина небеског кроја,
Цркве, спасења.
Тамо где липов хлад дрема.
Сетимо се поколења и српскога царства,
Задужбина наших, прелепог богатства.

Иван Гаћина

ПОД МИЛИНОМ ФРУШКЕ ГОРЕ

Шеснаестак свећа Фрушком гором сјаји
православној вери јачајући снагу
док пресвета мајка Србину не таји
о лепоти српства, ненадмашном благу.

На Атосу српском или Светој Гори,
у оази мира панонске равнице,
огњен дух хришћанства вековно се бори
да кроз правду човек спозна Божје лице.

Дух Сремаца врлих виногорјем дише
уздижући понос Бранковића храбрих,
о земној милини сунце свету пише
дукатећи лозу Немањића снажних.

Бешеново славно у спокоју ћути,
из животног тока извире свежина,
кроз минуло време капају минути,
са заветом верник слави Божјег сина.

Када првим дашком пролеће продише
и падине благе цветови оките,
песмом о слободи гора Фрушка њише
из привидних снова брезе лековите.

У столетној шуми острвске планине
Божје су лепоте окружене сводом,
у небеса плава орао се вине
да предворје раја огрне слободом.

Одмакне ли јесен тоновима жуте
и црвене боје разиграног лишћа,
србоносни ветар осветљава путе
да би људска душа зајутрила чишћа.

Бешенова врата све до раја воде
док земне милине пролазнике блаже,
Јулита и Кирик светом стазом ходе,
за небески народ Божју милост траже.

Сања Бераковић

ПТИЦА НЕБЕСКА

Када се не знам сазидати
Када нема довољно камења, бетона, челика
Довољно чврсте кичме, дебеле коже и грубог образа
Нечега што је на цени

Када ме нема међу овим људима
И не могу да се сакупим
Јер све раздам куцањем срца
Ненахрањеног

Ћутања ми треба
Да Му чујем Глас

Иван М. Петровић

ФРУШКА ГОРО, БОГУ НЕК ЈЕ СЛАВА

Фрушка горо, Богу нек је слава,
Што погледа на нас људе грешне,
Дивша, Кувеждин и Привина Глава
Светиње су што нас болне теше.
Шишатовац, Беочин и Јазак
Петковици своје руке дају.

Бешеновска звона кличу о овом
Земаљском рају.
Као права музичка скала
Творца нашег истовремено слави
Ремета... и Велика... и Мала...

У *Раковцу*, ми славимо Христа,
У *Врднику*,наша молба иста,
Свуд се слави, чита свето слово
А подржава нас *Старо и Ново Опово*.

Фрушка горо ,Богу нек је слава
На милости што нам Своју даде
Гргетег и свети *Крушедол,*
Пред престолом Оца,на колена паде.
За молитву да имамо слуха:
У име Оца, Сина и Светога Духа...

Марица Лукић

МОЛИТВА

Помози ми Господе Боже
да ријечима твојим буду оковане стазе
анђели небески да ме пазе
да се ријечи о Господу множе.

Спаси ме Господе злих људи
нека ми праведник увијек суди
у мом срцу буди
и кад ми се богаство нуди.

Освјетли ми путе Господе
и избави од људске злобе
не дај им да ме глобе
ријечи твоје нека ме воде.

Дај ми Господе снаге
да издржим када ме газе
да се не уобразим када ме мазе
и да све лажи остану наге.

Милим те, за много љубави
да волим све на овој планети
да не мрзим ни оног ко ми пријети
од њихове пријетње ме избави.
Молим те Господе Боже.

Сара Јовановић

ГРЕШНИ

Видиш ли нас, Боже?
Погани смо себи.
И греси се множе.
Све остављамо Теби.

Видиш ли, Боже?
Крајње време дошло.
Састругали коже,
све до кости прошло.

Гледаш ли нас, оче?
Кињили смо многе,
па нигде да кроче
ове грешне ноге.

Али светли кућа
где теби смо блиски,
колена нам крућа,
пред собом смо ниски.

Када замре бука,
крстимо се грешни.
Од свих силних мука
и себи смо смешни.

Не презри нас, Боже,
још молитве су вредне,
још велико срце може
пригрлити бедне.

Ана Иван Вировкић

МИЛОСТ БОЖИЈА

Људи се погубили
Бауљају у незнању,пакости и злоби
Помоћ траже,не знају
Ни коме се моле

А птице прекриле небо,слободне лете
Сијасет зелених оаза
Расуте по океану милости Божије
Ту уморне слете,на гране седну
Отворе кљунове,каменчићи полете
Њихови грехови падају
У милостиве морске дубине
Ослобођене терета у висине се вину
Лагане полете

Грехови наталожени у срцу,језицима људи
Тврди као печена глина
А никако не желе као птице да зину
Избаце грехе своје
Па да овом земљом ходају као људи
Милост Божија велика као пучина океана
Прима с љубављу,све грешне
Који могу још усправно да стоје

Весна Убавчић

ЗЕМНЕ МИЛИНЕ НЕБЕСКИ КРОЈ

Вољом трајања схватих, да се мора знати,
ко траг свој у дугу утапа,
ко Земљом ходи без стопала,
а ко изнад плаветнила неба, с'љубављу непресушном,
Поглаварском круном влада,
распрострањен у сваком зрну постојања,
чија је реч Светом Светлошћу освештана
и дозвољава игру у којој нема побеђеног,
а нема ни победника, све нам се своди на сада,
до чије спознаје долазе они, чија свест прихвата,
да радошћу сетву целива, да би зрео плод освануо,
без горког, јаловог семена у капљици топле росе,
умивен златном зраком Сунца,
што истоком излази изнад брда снежна,
ког мије океан заведен осеком тананом,
а сања о плими којој се време ближи,
па набујалим таласима,
покушава досегнути врхове планинске,
спојити се са небом сивим,
па Вечности вољом љубити,
Оног који тачку задњу у свему поставља...!!!

Зорка Чордашевић

КТИТОРУ КРАЉУ ДРАГУТИНУ

Бога моли, бисере ти ниже
Краљ Драгутин, ктитор неумрли
Прњавор је одабрао први
Бешеново роду да подиже.

Да ти сади смиље и босиље
Светом водом да ти шкропи лице,
Фрушка Горо ти, српска светице
предао те Богу у окриље.

Да Ангели чувају ти страже
да тамјаном миришу ти стазе,
да вјерници олтару прилазе
Светосављем душе да оснаже.

У теби је свака стопа света
свака травка и на грани птица,
ти си Сјајка, звијезда нам Даница
миро точиш, благослов ти цв´јета.

У псалмама и у молитвама
кад у небо звона ти зазвоне
ореоли красе ти иконе.
Размиче се и магла и тама.

Рајска Горо, небеских висина
роду света а Господу блиска,
тебе краси манастира ниска,
задужбине Краља Драгутина.

О, Феникс птицо, чујем ти пој!
Са Фрушке Горе оре се гласи.
Господе чувај - род нам и спаси!...
Земних милина небески крој.

Небојша Драјић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Земних милина небески крој
Красио је некад онај рајски двор,
Где Адам и Ева чуваху врт свој,
Где Адаме беше блистав изглед твој.

Дражи беше теби тад божански зов
И пун радост, чистоте један живот нов,
Градио је тебе анђелски му ков
И ти би врлина савршени спој
И земних милина ти небески крој.

Но тад ђаво поче свој лукави бој
Да одузме од те вечни живот твој,
Понуди ти змија да постанеш бог,
Плод ти даде она преко ребра твог,
Ал одузе од те небески ти крој.

Прокле Бог тад змију лукаву и злобну,
А Адаму рече јешћеш хлеб са знојем,
Јер учини грешку фаталну и кобну
И нанесе смрт вечном бићу својем.

Но с доласком Оног што сиђе у јасле,
Који обнови палу природу нам клету,
Оног што на Крсту Себе даде свету
Засијаше наше душе сасвим згасле.

Јер обнови у нам величанствен спој
Свих земних милина небески им крој.

Марко Јовичић

ЖИТО

Обично с кишом, често бих и ја,
залио сузом земљице грумен,
доле на њиви када проклија,
сваки клас жита, ко сунце румен.

Већ је дан свео, за брда пук'о,
месец се тихо над грањем врпи,
немоћан стрепим, плашим се муко,
да те не секу нечији српи.

Поглед ми брише, која кап зноја,
сумпрна чела, премда што кане,
ко да те брани молитво моја,
кад те у сутон освоје вране.

Још када небом падне ноћ хладна
и уздах горак грло загребе,
чујеш ли како трбуха гладна,
у сну те жањем, крвави лебе.

Па ће род сутра, ока мог жедан,
засјати пољем ко царске лавре,
а ја ћу туго гледати бедан,
кад црни кукољ из тебе навре.

Обично с кишом, често бих и ја,
залио сузом земљице грумен,
дпле на њиви када проклија,
сваки клас жита, ко сунце румен.

Миланка Кузмић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Усамљена слова, разбацане ријечи
небеском таваницом везу последњи плес свој,
мој поглед мјесечевим пером звјездане фењере пали
осликавајући земних милина небески крој.

Успавани трептај чежње
запео за рајских птица пој,
у ријеци сјете душа ми плови
носећи са собом земних милина небески крој.

Моје мисли разуздани коњи
галопирају пространством тамне ноћи,
ти и ја, брате мој, као да више нисмо своји,
припадамо неком странцу што с јутром ће доћи.

Соња Миловановић

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ

Загледана у насмејану зору,
у застор сатенски плав,
одмарам душу, одмарам око,
желећи плаштом љубави
да огрнем свет сав.
Око мене мисли рој:
Ко сам, каква сам,
шта пружити могу...
Кад неми глас рече ми ово:
По небеском кроју саткана си!
У себи имаш снагу планине,
моћ океана и храброст дивљине.
Ти си посебана, са сновима својим...
записао сам то у очима твојим
Веруј да увек си у мислима Божјим,
Име ти даде – Латица
јер нежна си и устрептала...
Срећу и живот лак желиш да има свак!
Бог ти је обећао: *Не бој се, јер сам те искупио,*
Позвао сам те по имену - Ти си моја Латица!
Загледана у насмејано вече,
у застор сомотноплав,
одмарам душу, одмарам око, желећи
плаштом љубави да огрнем свет сав!

Валентина Чизмар

МОЛИТВА

Потекла сам из земаљске чежње
и надања,
у осами од људског света,
у пољима,
међ` брдима и травом,
у пустињама,
прашумама пуног звериња,
усталасаним океанским пучинама.

Од људског света изговарана
у врхунцу блажене чежње,
чистог срца, обузетог тајнама.
Унутрашњи сам говор
што са собом разговара вековима
о светињама:
јер сам Молитва.

Горан Витић

МАНАСТИР БЕШЕНОВО

Задужбино Драгутина
четрн'естог скоро века,
под заштитом Архангела
у времену нађе лека.

Као вечни вапај зоре
као феникс тај из снова,
и ко јава ноћне море
ниче конак тај изнова.

Да тој светој Фрушкој гори
шеснаеста буде свећа,
за дух Српски да се моли
пут крчећи рајског цвећа.

Палише те зле те силе
због слободе и опстанка,
будише те песмом виле
сваког јутра без престанка.

Уз свевишњег спасодавца
хуком тужне шумске Сове
да Србина православца
спасом Христа ту дозове.

Кад светињу имаш праву
освештано биће слово,
за Божију вечну славу
подиже се Бешеново!!!

Милена Шелмић

МЕРА ЖИВОТА И МЕРА СМРТИ

Не постоји бескрајна лепота
Трчимо по зачараном кругу
Сакупљамо остатке живота
Давно некад сањали смо дугу

Часом прође, годинама траје
Свака туђа истина је лажна
Неко прима, неко само даје
Никад није само туга важна

Неминовно дођемо до краја
Одлазећи ослушнемо јеку
Један корак од пакла до Раја
Све тражећи Бога у Човеку

Судбина се живота дотакла
Снови вечно трајати не могу
Само корак од Раја до пакла
Пронашли смо Човека у Богу

Аранка Киш

СВЕТА ГОРА

У даљини Света гора
Чује се тихи глас звона
На њему наш Хиландар
У њему вера нама на дар
Седим на обали
На уснама молитва
У очима нада и вера
У боље сутра
Између нас море
Снажно раздваја и спаја
У тишини сумрака
Сунце задњи пут заталаса
Препуштам се миру
Док се мору и планини дивим
У оваквим тренуцима
Знам да вреди да живим

Милан М. Цимбаљевић

МОЛИТВА

У порти Љевишке свете, сретох Милицу,
усамљено српско слово, стасало дијете.
Од тог молитвеног јутра
стихују, у мени, срца и чела жишке.
Схватих те очи, чело, лице,
младице стас, сигурни глас:
јутрима ћу отварати прозоре,
ослушкивати олуке како зборе,
разигравању моју собу, колијевку,
дуд и двориште, голубарник и љуљашку,
наше игралиште...

Молитвено се, Милица, к свјетлости отима;
молитвом срца радости чува.
А мене жар срца разгори, милином обузме
купинасти младеж изнад крила ока,
заруђела шљива ранка,
јагода растреситог јагодњака,
огрлица сочних боровница.

Очас ме жар чела опомене, у чвор свеже, згасне,
брзоплети кликтај јутра, ковитлац пјесме нејасне.
А она се трајно, у мени, јагодасто румени.
Ућириличих изазов, у молитви, читко, увјерљиво,
иако све је, једино,
оку небеском видљиво.

Љубомир О. Вујовић

НЕБУ

Са мирисом неба, моји су снови
Цветне леје на размеђи живота
Уточиште којим песма плови
У облаку венац неиспеваних нота

Небо моје, од Бога до муња
Древна тајно непролазних хтења
Дару вере, невера и сумња
Храму наде, страха и спасења

Пролазношћу својом стварност тешим
Жедне дане маштом ноћи појим
Смерних мисли немирима грешим
Радост сунца тугом кише бојим

Небо моје блиставо и тмурно
Сном лепоте ноћас ти се молим
Док за корацима корак губим

Даруј стихом срце моје бурно
Да испевам колико је волим
Да зна вечност да је силно љубим

Бошко Барјактаровић

СВЕ НА ЗЕМЉИ ШТО ЈЕ, СА НЕБЕСА ТО ЈЕ

У срцу мом љубав се рађа, извире и жубори
Као крст, када каже ти све а не говори
Икона од погледа на њу што вјеру брани
Манастири на „Српском Атосу“, сви одабрани.

Све земне милине су као од песме пој
Реке и горе, људи и море, земља цела
Оне су са неба дар, предивни небески крој
Изникле вољом Господњом из праха и пепела.

Дах љубави, вјере и наде равнице обасјава
И сваки камен крша опеван у зноју горштака
Све што бива и дише од Свевишњег је слава
Моје и твоје, од деце наше и даљних предака.

Суза мудраца на пустињски тепих је пала
Устоличена за нека новија поколења
И за њу тако малену, треба рећи хвала
Јер, ми смо одабрани за бол, тугу и бдења.

Све на земљи што је, са небеса то је – за искушења
Створено од војске светитеља, за поколења
И све земне милине дате су нам у аманет
Као небески крој, молитва,кајање и завет.

Миљана Игњатовић Кнежевић

ЗАХВАЛА БОГУ

Хвала Ти, Свемогући, на души што ми је даде
да могу да разазнам шта је добро, шта зло,
да могу да видим
лет птица на небу плавом,
цвеће у трави, кошуту,
да се дивим лепоти
и да знам - Ти си нам дао то.
Свемогући, хвала Ти што си ме упутио
у бескрај веровања, да Ти се срцем молим,
да у светлости жишка кандила или свеће
видим вечиту светлост која ме на крају чека,
без зла, мржње и туге, страха од краја века.
Трње и туга су тамо куда ми нога ходи,
као и срећа и радост, али пут бирам сама,
учење мудрости Твоје правим ме путем води.
Хвала Ти, о Милостиви,
што могу Твој пут да бирам,
погнуте главе за Тобом кораке Твоје следим
небеске нити ме вежу, Небо ми живот кроји,
кроз веру бићемо људи, са вером бићемо Твоји.
Знам, зрнце песка сам само, кап воде у бескрају,
нађеним птичијим пером захвалу пишем Теби.
Ко сунчев зрак кроз маглу, звездани траг у ноћи,
пут добра, Милостиви, никада мењала не би.

Стојан Јанковић

ТИХА ВЕРА

Убили смо природу и себе
За план убиства окривили случај
У име Распетог уздигли смо себе
И осудили Бога за самртни очај.

Гледали смо лица усијана до сржи
Читали смо посланице о срећи
Желели смо од мисли бити бржи
Од небеса да постанемо већи.

Прослависмо долазак идола
Срамота нас да говоримо речи
Радост учинисмо искушењем бола
Зар Распети за нас изнова да клечи?

Бежимо из страха од светла
Правдамо се слабошћу ума
Закукурикасмо као три петла
Надамо се избављењу духа,

Погледајте очи у светла руха
И земних милина небески кроj
Зло и грех у смрти се гуше
Распети долази уз анђеоски пој.

ОДЛУКА ЖИРИЈА КОНКУРСА „ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ“

Све песме објављене у овој збирци стигле су на конкурс „Земних милина небески крој“ који је манастир Бешеново расписао почетком 2017. године. Жири у којем су били песник Благоје Баковић (председник), победници претходна два конкурса, Јованка Новковић Перге и Владимир Јовић, и игуман манастира Бешеново, архимандрит Арсеније Матић, једногласно је одлучио да на конкурсу додели следећа признања:

Прва награда:

НАСУШНА ТАЈНА – Бошко Ломовић (Горњи Милановац)

Друга награда:

БЕШЕНОВАЧКИ БЛАГОСЛОВ – Јасна Миленовић (Нови Сад)
ГРАЧАНИЦА - Бранко Конотар (Београд)

Трећа награда:

ПТИЦА НЕБЕСКА - Сања Бераковић (Осијек)
КРАЈ ДРЕВНОГ МАНАСТИРА - Радојица Радовић (Цетиње)
МОЛИТВА **-** Весна Радовић (Београд)

Специјалне награде:

ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ - Јасна Арбанас (Шашинци)
ГРЕШНИ - Сара Јовановић (Краљево)
ПОД МИЛИНОМ ФРУШКЕ ГОРЕ - Иван Гаћина (Задар)
ЗЕМНЕ МИЛИНЕ НЕБЕСКИ КРОЈ - Весна Убавчић (Бризбејн, Аустралија)
СВЕ ИЛИ НИШТА - Естер Терзин (Кикинда)
ЖИТО - Марко Јовичић (Темерин)
ГЛАС - Душан Живковић (Шуљам)

ЈУТРО ПРЕД МАНАСТИРОМ БЕШЕНОВО - Јован Н. Бундало (Београд)
ЗВОНА ГРАЧАНИЦЕ - Љутомир Рундић (Соколац, Република Српска)
МОЛИТВА СВЕТОМ СПАСУ - Нада Хаџи Перић (Београд)
БОЖИЈА ПРАВДА - Владимир Бајић (Нови Сад)
НЕБЕСКИ ВРТ - Божидар Пешев (Београд)
МОЛИТВА - Валентина Чизмар (Нови Сад)
МОЛИТВА - Милан М. Цимбаљевић (Дапсиће, Беране)
НЕБУ - Љубомир О. Вујовић (Београд)
ПОВАРТАК У ЗАВИЧАЈ - Гордана Јовановић Шарић (Суботиште)
ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ - Жаклина Ј. Манчић (Житковац)
МАНАСТИР БЕШЕНОВО – Горан Витић (Београд)
ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ – Славко Вуковић (Беране)
ЧИСТОТОМ БЛИСТА НЕБЕСКИ КРОЈ – Маринко Савић (Мартинци)

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР 7
Милоје Вељовић: ИКОНА 9
Милорад Мишо Куљић: ОПРОСТИ МАЈКО 10
Милан Чорак: РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО 11
Јасмина Обрадовић: ОПРОСТ 12
С. М. Мусинов: ЈЕКУ КОРАКА С ЈУТРА И МРАКА ОБЛАК СВОЈАТА 13
Татјана Ајхолцер: ЦВАТУ ПОЉА БЕШЕНОВА 14
Момчило Јањичић Момос: НЕБЕСКА ПЕСМА 15
Никица Банић: БОГУ ХВАЛА 16
Срећко Алексић: ПРЕД КУПОЛОМ НЕБА 17
Драгица Охаши: НЕБЕСКА КРИЛА 18
Божидар Пешев: НЕБЕСКИ ВРТ 19
С. М. Чуровић Апис: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 21
Нада Мишчевић: ЛУКО МИРА 22
Весна Радовић: МОЛИТВА 23
Снежана Шолкотовић: ПОГЛЕДАЈ БОЖЕ 24
Ненад Остојић: АКО БИХ МОГАО БИРАТИ 25
Јелена Станковић: КОСОВО 26
Љутомир Рундић: ЗВОНА ГРАЧАНИЦЕ 27
Марија Јовановић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 28
Милка Стефановић Мими: ХРАМУ БЕШЕНОВО 29
Илинка Марковић: РАЗГОВОР С БОГОМ 30
Душан Живковић: ГЛАС 31
Рада Пауновић: СЛЕДИМО БОЖИЈИ ПУТ 32
Иван Сокач: МОЈЕ МИЛО 33
Зорица Тијанић: МОЛИТВОМ ОВЕНЧАНА 34
Драгиша Ераковић: ЗВЕЗДЕ 35
Милка Стефановић Мими: ХРАМУ БЕШЕНОВО 36
Нада Дангић: У СУСРЕТ ВЕЧНОМ 37
Смиља Арсић: СВЕТОМ МУЧЕНИКУ ВУКАШИНУ 38
Јован Н. Бундало: ЈУТРО ПРЕД МАНАСТИРОМ БЕШЕНОВО 39
Благица Антић: БАДЊЕ ВЕЧЕ 40
Драган Стодић: ЗЕМНЕ МИЛИНЕ 41
Драгиња Миловић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 42
Мирјана Бошковић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 43
Балша Рајчевић: ПО НЕБЕСКОМ УЗОРУ 44
Блаженка Живковић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 45
Горјана Ана Дабић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 46
Олга Манчић Лодика: ЈАУК ВРЕМЕНА 47
Душан Ружић: ПОКАЈНИК 48
Десанка Ристић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 49
Ђурђија Перуничић: МУЗИЧАР 50

Жаклина Ј. Манчић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 51
Љиљана Ћуић: ЈЕРУСАЛИМ 52
Бошко Ломовић: НАСУШНА ТАЈНА 54
Љубица Вуков Михајило: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 55
Маринко Савић: ЧИСТОТОМ БЛИСТА НЕБЕСКИ КРОЈ 56
О. М. Шаренградски: БЕШЕНОВСКИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 57
Момчило Момо Тубић: СРПСКИМ МУЧЕНИЦИМА 58
Ани Иванова: АНЂЕЛИ ЉУБАВ ШТИТЕ 59
Милан Обреновић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 60
Милојка Јеловац: ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ 61
Драгана Ђурковић Тошић: ЗА ЖИВОГ ХРИСТА 63
Мирјана Бркљач Хемун: ОПРОСТИ МИ ГРЕХЕ МОЈЕ 64
Хелена Калинче: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 65
Милан Љ. Обреновић: БОЖЕ, ПОМОЗИ 66
Весна Ристовић: МЕТЕОРИ 67
Јасна Миленовић: БЕШЕНОВАЧКИ БЛАГОСЛОВ 68
Јасмина Малешевић: НЕБЕСКИ ФРУЛАШ 69
Ивица Трајковић: ПУТ БОГОМАТЕРИНОГ ВРТА 70
Миленко Бобић: ЗНАМЕЊЕ 71
Горан Пилиповић: ВАСКРСЕЊЕ ЧОВЈЕКА 72
Борисав Бора Благојевић: ЧОВЕК ЧОВЕКУ 73
Милица Мима Дмитровић: ЗЕМЉО СЛАВНИХ ПРЕДАКА 74
Александар Марић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 75
Мирко Стикић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 76
Драгица Обрадовић: СВЕТО ВАВЕДЕЊЕ 77
Биљана (Делетић) Милошевић: МОЛИТВА ПОТОМАКА 78
Дејан Крсман Николић: СУНЦИМА ЗАСУТ СЕЉЕНСКИ СТУДЕ *79*
Слободан Цвитковић: СНАГА ВЕРЕ *80*
Никола Павловић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 81
Весна Бобић: ЉУБАВ 82
Војислав Трумпић: ПУТ КОЈИМ ТРЕБА ИЋИ 83
Стојанка Стефановић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРО 84
Милорад Шаровић: ХВАЛА ТЕБИ БОЖЕ 85
Мирослав Стојадиновић: МОЛИТВА НА ЗДЕНЦУ 86
Љиљана Стојадиновић: ЧУВАРИ ЗАВЕТА 88
Владимир Т. Јокановић: ЖИВИМ НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ 89
Мирјана Ђапо: У СВЕМУ ЈЕ ОН 90
Драгица Драга Грбић: ПОЈИЛО 91
Нада Дангић: У СУСРЕТ ВЕЧНОМ 92
Александар Марић: О ЧОВЕКУ ВЕЧНОМ 93
Мирјана Марковић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 94
Драгана Миљковић: ДАР И СУДБИНА 95
Павел С. Ђурчок: ОБЛАК НА ЗАПАДУ 96
Нада Хаџи Перић: МОЛИТВА СВЕТОМ СПАСУ 97

Александра Бакић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 98
Славко Вуковић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 100
Владимир Бајић: БОЖИЈА ПРАВДА 101
В. З. Марковић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 102
Мирјана Кузминац: ГОСПОДЕ 103
Томислав Љотић: НАД МАНАСТИРОМ ФРУШКОГОРСКИМ 104
Радмила В. Стојановић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 105
Љиљана Фијат: ДОК ДРХТЕ ТАНКИ ПРСТИ 106
Драженка Трбовић: СВУДА СИ ТИ 107
Естер Терзин: СВЕ ИЛИ НИШТА 108
Миланка Бурић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 109
Ана Веселиновић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 110
Мира Ракановић: МОЛИТВА 111
Гордана Јовановић Шарић: ПОВАРТАК У ЗАВИЧАЈ 112
Милан Р. Косановић: ВИДОВДАНЕ 113
Маријана Тривић: БОГ НЕ ОПРАШТА 115
Александар Циганović: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 116
Љиљана Поповић: БОГ ЈЕ ЉУБАВ 117
Снежана Танић: У МАНАСТИРУ БЕШЕНОВО 118
Нађа Бранков: У ХРАМУ СВЕТОГ НИКОЛАЈА 119
Радован Синђелић: ФРУШКА ГОРА 120
Слађана Миленковић: ИЗ СНА О СНУ 121
Хаџи Гордана Војиновић: ПОД ОКРИЉЕ ТВОЈЕ ДУШЕ 122
Владимир Шарић: СВЕТО МЕСТО 123
Сњежана Крунић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 124
Радмила Милојевић: ОКО НЕБА 125
Радојица Радовић: КРАЈ ДРЕВНОГ МАНАСТИРА 126
Мирослав Мишел Болтрес: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 127
Јасна Арбанас: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 128
П. Н. Веселиновић: У БОЖИЈОЈ МИЛОСТИ ДА ЖИВИМО 129
Бранко Конотар: ГРАЧАНИЦА 130
Добривоје Павлица: ПОЈАВИ СЕ СВЈЕТЛОСТ СА НЕБЕСА 131
М.К. Видовић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 132
Иван Гаћина: ПОД МИЛИНОМ ФРУШКЕ ГОРЕ 133
Сања Бераковић: ПТИЦА НЕБЕСКА 135
Иван М. Петровић: ФРУШКА ГОРО, БОГУ НЕК ЈЕ СЛАВА 136
Марица Лукић: МОЛИТВА 137
Сара Јовановић: ГРЕШНИ 138
Ана Иван Вировкић: МИЛОСТ БОЖИЈА 139
Весна Убавчић: ЗЕМНЕ МИЛИНЕ НЕБЕСКИ КРОЈ 140
Зорка Чордашевић: КТИТОРУ КРАЉУ ДРАГУТИНУ 141
Небојша Драјић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 142
Марко Јовичић: ЖИТО 143
Миланка Кузмић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 144

Соња Миловановић: ЗЕМНИХ МИЛИНА НЕБЕСКИ КРОЈ 145
Валентина Чизмар: МОЛИТВА 146
Горан Витић: МАНАСТИР БЕШЕНОВО 147
Милена Шелмић: МЕРА ЖИВОТА И МЕРА СМРТИ 148
Аранка Киш: СВЕТА ГОРА 149
Милан М. Цимбаљевић: МОЛИТВА 150
Љубомир О. Вујовић: НЕБУ 151
Б.Барјактаровић: СВЕ НА ЗЕМЉИ ШТО ЈЕ, СА НЕБЕСА ТО ЈЕ 152
Миљана Игњатовић Кнежевић: ЗАХВАЛА БОГУ 153
Стојан Јанковић: ТИХА ВЕРА 154
Одлука жирија конкурса „Земних милина небески крој“ 155

БЛАГОДАРНОСТ

Штампање ове збирке и завршну манифестацију песничког конкурса „Земних милина небески крој“, одржану о летњој слави манастира Бешеново - Светим Кирику и Јулити (28. јул 2017. године), подржао је Покрајински секретаријат за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама АП Војводине

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

821.163.41-14(082.2)

ЗЕМНИХ милина небески крој / [уредници Ђорђе Вукмировић, Дарко Дозет]. - Бешеновачки Прњавор : Манастир Бешеново, 2017 (Земун : Мамиго плус). - 164 стр. ; 21 cm. - (Бешеновска приношења)

Тираж 500. - Стр. 7: Све што је на земљи срезано, на небу је скројено / Благоје Баковић.

ISBN 978-86-919055-2-1

COBISS.SR-ID 315984391

Едиција БЕШЕНОВСКА ПРИНОШЕЊА:

1. *Бешеновска приношења (2015)*
2. *Фрушка горо, Богу нек` је слава (2016)*
3. *Земних милина небески крој (2017)*

Манастир Бешеново, Епархија сремска, Српска православна црква
Жике Бегојевића ББ, 22.212 Бешеновачки Прњавор, Србија
Динарски жиро рачун: 340-11007646-60
Рачун за девизне дознаке из иностранства:
IBAN: Rs3534000000110100793 6 SWIFT CODE: GIBARS22
Тел: 022 / 66 - 64- 42
Интернет презентација: besenovo.org
Е- пошта: manastirbesenovo@gmail.com